

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 12.11.2008
COM(2008) 704 galīgā redakcija

2008/0217 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par kredītvērtējuma aģentūrām

{SEC(2008) 2745}

{SEC(2008) 2746}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārējais konteksts, priekšlikuma pamatojums un mērķi

Kredītvērtējuma aģentūras sniedz neatkarīgus atzinumus par iespēju, ka netiks pildītas saistības, vai par gaidāmajiem zaudējumiem uzņēmumiem, valdībām, kā arī par plašu finanšu instrumentu spektru. Šos "kredītvērtējumus" izmanto ieguldītāji, aizņēmēji, emitenti un valdības, tādēļ tiem ir liela nozīme finanšu tirgos.

Komisija 2006. gadā noteica savu regulatīvo pieeju attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām¹ un paziņoja, ka rūpīgi uzraudzīs attīstību šajā jomā. Kredītvērtējuma aģentūras, kas savu darbību veic ES, galvenokārt reglamentē Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (*IOSCO*) rīcības kodekss², kas ir pamatots uz brīvprātīgu noteikumu ievērošanu, kā arī šīs kredītvērtējuma aģentūras reizi gadā novērtē Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja (*CESR*)³. Komisija norādīja, ka apsvērs jaunus priekšlikumus, ja spēkā esošo ES noteikumu vai *IOSCO* rīcības kodeksa ievērošana būtu acīmredzami nepietiekama vai ja rastos jauni apstākļi, tostarp nopietnas problēmas tirgus nepilnību dēļ.

Ir vispārpieņemts, ka kredītvērtējuma aģentūras ievērojami sekmēja neseno tirgus satricinājumu, jo par zemu novērtēja kredītrisku, ko rada strukturēti kredītprodukti. Lielākajai daļai paaugstinātas riska pakāpes produktu piešķīra augstāko kredītvērtējumu, tādējādi nepārprotami novērtējot par zemu lielos riskus, kas raksturīgi šādiem instrumentiem. Turklāt, kad tirgus apstākļi pasliktinājās, aģentūras nespēja ātri pielāgot kredītvērtējumus.

Pašreizējā krīze ir atklājusi nepilnības kredītvērtējuma aģentūru izmantotajās metodēs un modeļos. Viens no iemesliem varētu būt kredītvērtējuma aģentūru darbošanās oligopolā tirgū, kas nodrošina ierobežotus stimulus konkurēt saistībā ar sniegto kredītvērtējumu kvalitāti. Strukturētu finanšu instrumentu kredītvērtējumu kvalitāte, kas reizēm ir zema, ir ievērojami veicinājusi pašreizējās krīzes veidošanos. Turklāt atklājās trūkumi aģentūru saziņā ar kredītvērtējumu lietotājiem. Rezultātā tika iedragāta tirgus dalībnieku uzticība kredītvērtējuma aģentūru darbībai un paļaušanās uz kredītvērtējumiem.

ES finanšu ministri 2007. gada oktobrī vienojās par secinājumu kopumu attiecībā uz krīzi (*ECOFIN* rīcības plāns)⁴, kurā ietverts priekšlikums novērtēt kredītvērtējuma aģentūru nozīmi un risināt jebkādas ar tām saistītas nepilnības. Īpaši Komisijai prasīja izskatīt iespējamus interešu konfliktus kredītvērtēšanas procesā, vērtēšanas metožu pārredzamību, kavējumus atkārtota vērtējuma veikšanā un regulatīvās apstiprinājuma procedūras.

¹ Komisijas paziņojums par kredītvērtējuma aģentūrām, OV C 59, 11.3.2006., 2. lpp. (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:059:0002:0006:EN:PDF>).

² Rīcības kodeksa pamatprincipi kredītvērtējuma aģentūrām (pārskatīts 2008. gada maijā) <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

³ *CESR* ir neatkarīga padomdevēja grupa, kas sniedz konsultācijas Eiropas Komisijai un ko veido ES vērtspapīru tirgu valstu uzraudzības iestādes; sk. Komisijas 2001. gada 6. jūnija lēmumu, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju, 2001/527/EK (OV L 191, 13.7.2001., 43. lpp.). *CESR* uzdevums ir uzlabot koordināciju starp vērtspapīru regulatoriem, konsultēt Eiropas Komisiju un nodrošināt Kopienas tiesību aktu saskaņotāku un savlaicīgāku īstenošanu dalībvalstīs ikdienā.

⁴ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96375.pdf.

Lai precizētu aģentūru nozīmi un novērtētu vajadzību piemērot regulatīvus pasākumus, 2007. gada rudenī Komisija pieprasīja *CESR* un Eiropas Vērtspapīru tirgu ekspertu grupas⁵ konsultācijas. Apmēram tajā pašā laikā citas valstis arī sāka šajā jomā ieviest reformas (ASV, Japāna), un kopš tā laika par šo jautājumu svarīgus ziņojumus ir sagatavojusi *IOSCO*⁶, Finanšu stabilitātes forums (FSF)⁷ un Globālās finanšu sistēmas komiteja (*CGFS*)⁸. Tikmēr arī pašas kredītvērtējuma aģentūras ir izklāstījušas dažas reformas, ko tās ir gatavas ieviest⁹.

Nešķiet, ka pašregulācija, kas pamatota uz brīvprātīgu *IOSCO* kodeksa noteikumu ievērošanu, nodrošinātu piemērotu, uzticamu risinājumu nozares strukturālajām nepilnībām. Lai gan nozare ir ierosinājusi vairākas pašregulācijas shēmas, lielākā daļa šo shēmu nav bijušas pietiekami spēcīgas vai striktas, lai risinātu nopietnās problēmas un atjaunotu uzticību tirgos. Turklāt dažu kredītvērtējuma aģentūru individuālās pieejas neietekmētu visu tirgu, kas nepieciešams, lai ieviestu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES un vēlams arī pasaulē. Runājot par pamatprasībām, par globālu kritēriju Komisija uzskata pārskatīto *IOSCO* rīcības kodeksu. Tomēr kodeksam ir daži ierobežojumi, kas jāpārvar, lai tajā paredzētie noteikumi būtu pilnībā piemērojami. Daži *IOSCO* noteikumi ir samērā abstrakti un vispārīgi; tie ir jāprecizē un dažos gadījumos jākonsolidē, lai tie kļūtu efektīvāki un vieglāk piemērojami praksē. Vissvarīgāk ir tas, ka kodekss neparedz īstenošanas mehānismu, bet tikai aicina kredītvērtējuma aģentūras ziņot par iemesliem, ja tās neievēro kodeksu (“ievēro vai paskaidro” pieeja). Pats kodekss ir atvērts papildinājumiem ar piemērojamiem noteikumiem. Tajā skaidri noteikts, ka kredītvērtējuma aģentūrām jāievēro tās jurisdikcijas tiesību akti un noteikumi, kurā tās veic savu darbību, un ka šie tiesību akti var ietvert tieši kredītvērtējuma aģentūrām piemērojamus noteikumus, kuros var tikt iekļauti kodeksa elementi.

ASV, kur lielākajai daļai kredītvērtējuma aģentūru, kas ES veic plašu darbību, atrodas mātesuzņēmumi, kopš 2007. gada vasaras kredītvērtējuma aģentūrām piemēro noteikumus un uzraudzību¹⁰. Ņemot vērā kredītvērtēšanas globālo nozīmi, ir svarīgi ieviest vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp ES un ASV, nosakot tādu tiesisko regulējumu ES, kas salīdzināms ar ASV piemēroto regulējumu un pamatots uz tādiem pašiem principiem.

Ņemot vērā šos apsvērumus, šim regulas priekšlikumam ir četri vispārējie mērķi, lai uzlabotu kredītvērtējumu izsniegšanas procesu:

⁵ Eiropas Vērtspapīru tirgu ekspertu grupa (*ESME*) ir padomdevēja iestāde, kas konsultē Komisiju, ko veido vērtspapīru tirgu praktiķi un eksperti un ko 2006. gada aprīlī izveidoja Komisija, un to reglamentē Komisijas 2006. gada 30. marta Lēmums 2006/288/EK par Eiropas Vērtspapīru tirgu ekspertu grupas izveidošanu juridisku un ekonomisku konsultāciju sniegšanai jautājumos par ES vērtspapīru direktīvu piemērošanu (OV L 106, 19.4.2006., 14. lpp.).

⁶ *Rīcības kodeksa pamatprincipi kredītvērtējuma aģentūrām* (pārskatīts 2008. gada maijā)
<http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

⁷ *FSF ziņojums par tirgu un iestāžu elastīguma uzlabošanu*, 2008. gada 7. aprīlis,
http://www.fsforum.org/publications/r_0804.pdf.

⁸ *CGFS dokuments Nr. 32: Kredītvērtējums strukturētās finansēs – kas notika nepareizi un ko ir iespējams darīt, lai risinātu šīs nepilnības?* 2008. gada jūlijs,
<http://www.bis.org/publ/cgfs32.pdf?noframes=1>.

⁹ Piemēram, *Standards and Poor's* iesniedza reformu plānu, kurā bija iekļauti tādi pasākumi kā ieinteresēto pušu ombuda iecelšana, publisks gada pārskats par pārvaldības procesiem, ko sagatavo neatkarīga firma, un klientu rotācija analītiķiem. *Moody's* ir veikusi pasākumus, lai uzlabotu kredītvērtēšanas procesā izmantoto datu kvalitāti. *Fitch* ir nošķīrusi savus darījumus, kas nav saistīti ar kredītvērtēšanu, atsevišķā struktūrvienībā un ir ieviesusi izmaiņas savās strukturētajās finanšu operācijās, lai kredītvērtējuma pārskatīšanas procesā atbalstītu objektivitāti un saskaņotību.

¹⁰ ASV 2006. gada Kredītvērtējuma aģentūru reformu akts stājās spēkā 2007. gada 27. jūnijā, un ar to nosaka tiesisko regulējumu valstī atzītu statistisko kredītvērtējuma organizāciju (*NRSRO*) reģistrēšanai.

- pirmkārt, nodrošināt, ka kredītvērtējuma aģentūras kredītvērtēšanas procesā izvairās no interešu konfliktiem vai vismaz tos pienācīgi pārvalda;
- otrkārt, uzlabot kredītvērtējuma aģentūru izmantotās metodikas kvalitāti un vērtējumu kvalitāti;
- treškārt, palielināt pārredzamību, kredītvērtējuma aģentūrām nosakot informācijas atklātības pienākumu;
- ceturtkārt, nodrošināt efektīvu reģistrācijas un uzraudzības regulējumu, izvairoties no labvēlīgākas tiesas izvēles iespējas un regulatīvās arbitražas starp ES jurisdikcijām.

Komisija ir paredzējusi izstrādāt tiesisko regulējumu kredītvērtējumu izsniegšanai, lai nodrošinātu augstu ieguldītāju uzticības un patērētāju aizsardzības līmeni.

1.2. Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Kopienas tiesību akti attiecas tikai uz diviem konkrētiem kredītvērtēšanas aspektiem.

- Lai gan Direktīvas 2003/125/EK¹¹, ar ko īsteno Direktīvu par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu¹², nozīmē kredītvērtējumi nav ieteikumi, Direktīvas 2003/125/EK 10. apsvērumā sacīts, ka kredītvērtējuma aģentūrām jāapsver iespēja pieņemt iekšējo politiku un procedūras, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka to publicētie kredītvērtējumi ir godīgi atspoguļoti un ka tie pienācīgi dara zināmas atklātībai jebkādas būtiskas intereses vai interešu konfliktus saistībā ar finanšu instrumentiem vai emitentiem, uz kuriem attiecas to kredītvērtējumi.
- Kapitāla prasību direktīva¹³ (2006/48/EK) paredz ārējā kredītvērtējuma izmantošanu, lai noteiktu riska svērumus un izrietošās kapitāla prasības, ko piemēro bankai vai ieguldījumu sabiedrības riskam. Ārējo kredītvērtējumu šādam nolūkam var izmantot tikai tad, ja ārējo kredītu novērtēšanas institūciju (ĀKNI), kas veic riska novērtējumu, ir atzinušas kompetentās iestādes. Atzīšanas mehānisms ir izklāstīts Kapitāla prasību direktīvas VI pielikuma 2. daļā. Kompetentās valsts iestādes var atzīt ĀKNI tikai tad, ja tā atbilst tādām prasībām kā objektivitātes, neatkarības, pastāvīgas pārskatīšanas, ticamības un pārredzamības prasības. Lai sekmētu konverģenci, Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja (CEBS) ir pieņēmusi pamatnostādnes par ĀKNI atzīšanu¹⁴.

1.3. Apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm un ietekmes novērtējums

Kā izklāstīts 1.1. iedaļā, 2007. gada rudenī Komisija pieprasīja Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai (CESR) un Eiropas Vērtspapīru tirgu ekspertu grupai (ESME) sniegt konsultācijas par dažādiem kredītvērtējuma aģentūru darbības aspektiem un kredītvērtējuma aģentūru

¹¹ Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīva 2003/125/EK, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz ieguldījumu rekomendāciju godīgu atspoguļošanu un interešu konfliktu paziņošanu atklātībai (OV L 339 24.12.2003., 73. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) (OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.).

¹⁴ Ārējo kredītu novērtēšanas institūciju atzīšanas pamatnostādnes (GL07), 2006. gada 20. janvāris, <http://www.c-eps.org/formupload/41/413b2513-5084-4293-a386-16385b80411d.pdf>.

darbību un nozīmi finanšu tirgos, jo īpaši strukturētajās finansēs. Abas grupas organizēja plašas apspriedes ar ieinteresētajām pusēm, nodrošinot Komisijai plašāku skatījumu un vairāk liecību par kredītvērtējuma aģentūru nozīmi strukturētajās finansēs saistībā ar paaugstinātas riska pakāpes satracinājumu tirgū.

Vienlaikus cieši sekojot *CESR* un *ESME* darba attīstībai, Komisija organizēja diskusijas ar kredītvērtējuma aģentūrām un uzklausa komentārus no citām ieinteresētajām pusēm, arī nozares asociācijām apdrošināšanas, vērtspapīru un banku sektorā, kā arī informācijas sniedzējiem. Internetā atklātas apspriedes organizēja no 2008. gada 31. jūlija līdz 2008. gada 5. septembrim¹⁵. Izpētē apkopotajās atbildēs bija pārstāvētas kredītvērtējuma aģentūras, bankas, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas uzņēmumi, fondu vadītāji, uzraudzības un pārvaldes iestādes, finanšu ministrijas, centrālās bankas un citas ieinteresētās puses, kas sniedza vai nu individuālas, vai arī grupu atbildes¹⁶.

1.4. Ietekmes novērtējums

Saskaņā ar labāka regulējuma politiku Komisija veica politikas alternatīvu ietekmes novērtējumu. Tika apskatītas četras iespējas.

- 1. iespēja. *Status quo* saglabāšana (pašregulācijas pieeja, kas pamatota uz *IOSCO* kodeksu un ko papildina ar kredītvērtējuma aģentūru individuālām iniciatīvām).
- 2. iespēja. Eiropas rīcības kodeksa izstrāde un iestādes izveidošana, lai pārraudzītu, kā kredītvērtējuma aģentūras ievēro kodeksu, taču nepiešķirot šai iestādei īstenošanas pilnvaras.
- 3. iespēja. (Nesaistoša) Komisijas ieteikuma publicēšana.
- 4. iespēja. Tiesību akti, lai izveidotu reģistrēšanas un uzraudzības regulējumu kredītvērtējuma aģentūrām.

Katra no šīm četrām politikas iespējām tika novērtēta, izmantojot četrus kritērijus: efektivitāte¹⁷, noteiktība¹⁸, kopējais regulējums¹⁹ un elastīgums²⁰. Iespējai, kas paredz tiesību aktu izstrādi, bija acīmredzamas priekšrocības attiecībā pret citām politikas iespējām, it īpaši saistībā ar tās efektivitāti un noteiktību, jo citas iespējas (pašregulācijas pieejas vai ieteikums) nevar nodrošināt juridiski saistošus noteikumus un īstenošanas mehānismu. Turklāt tiesību akti ir labākā iespēja, lai nodrošinātu kopēju regulējumu visā ES un efektīvu līdzsvaru attiecībā pret citām svarīgām jurisdikcijām, īpaši ASV.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2008/securities_agencies_en.htm.

¹⁶ Kopā tika saņemtas 82 atbildes. Atbildes publicēja vietnē: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencie_s&vm=detailed&sb=Title.

¹⁷ Kādā mērā pasākums sasniedz 1.1. iedaļā minētos mērķus.

¹⁸ Ieinteresēto pušu uzticība noteikumiem.

¹⁹ Kādā mērā kredītvērtējuma aģentūru darbības regulējumu reglamentē vienādas prasības visās dalībvalstīs.

²⁰ Kādā mērā attiecīgā politikas iespēja sekmē kredītvērtējuma aģentūru darbību dalībvalstīs. Elastīgums arī ietekmē izmaksas, ar ko sastopas kredītvērtējuma aģentūras.

2. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

2.1. Juridiskais pamats

Priekšlikums ir pamatots uz EK līguma 95. pantu.

2.2 Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Komisijas priekšlikums reglamentēt kredītvērtējuma aģentūras ir saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts EK līguma 5. panta 2. punktā, kas paredz, ka Kopiena īsteno rīcību tikai tad, ja dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt ierosinātās rīcības mērķus un ja tādējādi šīs rīcības mēroga un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, un ka Kopiena īsteno rīcību tikai tādā mērā, lai šos mērķus sasniegtu. Kredītvērtējuma aģentūru darbība ir globāla. Vienā dalībvalstī esošas kredītvērtējuma aģentūras izsniegtos vērtējumus izmanto un uz tiem paļaujas tirgus dalībnieki visā ES. Tiesiska regulējuma nepilnības vai neesība attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām vienā konkrētā dalībvalstī varētu negatīvi ietekmēt tirgus dalībniekus un finanšu tirgus visā ES. Tādēļ ir nepieciešami pareizi regulējošie noteikumi, kas piemērojami visā ES, lai aizsargātu ieguldītājus un tirgus no iespējamām kļūmēm.

Ir nepieciešams noteikt kopēju noteikumu sistēmu attiecībā uz to kredītvērtējumu kvalitāti, ko izmantos finanšu iestādes, kuras reglamentē Kopienā saskaņoti noteikumi. Pretējā gadījumā pastāvētu risks, ka dalībvalstis valstu līmenī piemēros atšķirīgus pasākumus. Tam būtu tieša negatīva ietekme uz iekšējo tirgu, un tas radītu šķēršļus tirgus pareizai darbībai, jo kredītvērtējuma aģentūrām, kas izsniedz kredītvērtējumus, kurus izmanto Kopienas finanšu iestādes, dažādās dalībvalstīs piemērotu dažādus noteikumus.

Visbeidzot, ņemot vērā kredītvērtējumu globālo raksturu un ietekmi, ko tie atstāj visā pasaulē, ir svarīga to noteikumu globāla konverģence, kuri reglamentē kredītvērtējumu izsniegšanu, nodrošinot vienlīdz augstu ieguldītāju uzticamības un patērētāju aizsardzības līmeni. Dažādi valstu noteikumi Eiropas Savienībā sarežģītu šo konverģences procesu un varētu iedragāt ES stāvokli salīdzinājumā ar svarīgiem režīmiem citās pasaules vietās.

Ierosinātā regula ir arī proporcionāla, kā to paredz EK līguma 5. panta 3. punkts. Tā neattiecas uz visām kredītvērtējuma aģentūrām, bet tikai uz tām, kuru kredītvērtējumus finanšu iestādes izmanto regulatīviem nolūkiem, t.i., kredītvērtējumi ar potenciāli lielu ietekmi uz finanšu sistēmu. Daudzi no regulas pamatnoteikumiem izriet no *IOSCO* kodeksa. Tas ievērojami ierobežos piemērošanas izmaksas, jo daudzas kredītvērtējuma aģentūras jau brīvprātīgi ievēro kodeksa noteikumus. Priekšlikumā ņem vērā lielākajās trešās valstīs spēkā esošos noteikumus, lai panāktu atbilstību to kredītvērtējuma aģentūru darbības modelim, ko izmanto pasaulē, taču tajā arī aplūko mazākas aģentūras, kuras izmanto mazāk sarežģītu darbības modeli²¹.

2.3. Instrumenta izvēle

ES tiesību akti, šķiet, ir vienīgā iespēja, kas varētu pietiekami aizsargāt ieguldītājus un Eiropas finanšu tirgus pret risku, ko rada kredītvērtējuma aģentūru ļaunprātīga darbība. Ir nepieciešama vienota pieeja, lai izveidotu regulējumu, ar ko dalībvalstu kompetentās iestādes var nodrošināt, ka kredītvērtējuma aģentūras konsekventi piemēro jauno prasību kopumu visā

²¹ Sk. 6. panta 5. punktu.

Kopienā. Regula savas tiešās ietekmes dēļ ir vislabākais instruments, ar ko nodrošināt saskaņotu un vienotu pieeju visā Eiropas Savienībā.

Pašreiz nevienā no dalībvalstīm nepastāv visaptverošs reģistrēšanas un uzraudzības režīms attiecībā uz kredītvērtējumu izsniegšanu. Tādēļ direktīva, kas dalībvalstīm nodrošina ievērojamu elastību saistībā ar lēmuma pieņemšanu par to, kā pielāgot savus valsts juridiskos noteikumus jaunajam regulējumam, nav efektīva.

Tā kā regulu dalībvalstīs nav nepieciešams transponēt, ar to var nekavējoties piemērot vienoto regulējumu, ka nepieciešams ātri atjaunot tirgus uzticību kredītvērtēšanas darbībām. Regula arī nozarei uzliek mazāku slogu, jo visā Eiropas Savienībā piemēros vienotu Kopienas noteikumu kopumu.

2.4. Komitoloģija

Priekšlikums ir pamatots uz Lamfalisi procedūru finanšu pakalpojumu reglamentēšanai. Ierosinātās regulas galvenā daļa ievieš principus, lai nodrošinātu, ka i) kredītvērtējumu izsniegšanu neietekmē interešu konflikti, ii) izsniegtajam kredītvērtējumam ir augsta kvalitāte, un iii) kredītvērtējuma aģentūras darbojas pārredzami.

Tehniskie dati, kas nepieciešami, lai precizētu šīs regulas principus, ir noteikti regulas I un II pielikumā. Lai būtu iespējams ātri pielāgot regulu jebkādai jaunai attīstībai, kas skar kredītvērtēšanas darbības, pielikumos ietvertos tehnisko noteikumus var grozīt saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK²². Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un to mērķis ir grozīt nebūtiskus minētās regulas elementus, tie jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

2.5 Priekšlikuma saturs

2.5.1. Piemērošanas joma (2. pants)

Priekšlikums ievieš juridiski saistošu reģistrēšanas un uzraudzības režīmu attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām, kas izsniedz kredītvērtējumus, kurus galvenokārt paredzēts izmantot regulatīviem nolūkiem kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās, apdrošināšanas, dzīvības apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas uzņēmumos, kolektīvo ieguldījumu shēmās un pensiju fondos

2.5.2. Neatkarība un izvairīšanās no interešu konfliktiem (5.–6.pants un I pielikuma A, B un C iedaļa)

Ārkārtīgi svarīgi ir turpmāki uzlabojumi attiecībā uz organizatoriskām prasībām un interešu konfliktiem, ja kredītvērtējuma aģentūras vēlas atgūt tirgu uzticību. Tam nepieciešamas reformas aģentūru iekšējās pārvaldības struktūrā, ieviešot pareizu iekšēju kontroli un pareizu pakļautības sistēmu, kas skaidri nošķir kredītvērtēšanas funkcijas no uzņēmējdarbības stimuliem. Ārējo uzraudzību nostiprina iekšējā disciplīna, uzliekot kredītvērtējuma aģentūras administratīvās vai uzraugošās valdes neatkarīgajiem locekļiem bez izpildpilnvarām

²² Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.) un ko groza ar Padomes 2006. gada 17. jūlija Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

konkrētus pienākumus nodrošināt efektīvu kontroli (5. pants un I pielikuma A iedaļas 2. punkts).

Lai nodrošinātu kredītvērtējumu neatkarību, kredītvērtējuma aģentūrām prasa novērst interešu konfliktus un/vai pienācīgi pārvaldīt šos konfliktus, ja no tiem nav iespējams izvairīties. Aģentūrām ir jāatklāj pilnīga informācija par interešu konfliktiem, un tas jādara laikus, skaidri, precīzi, atbilstīgi konkrētajam konfliktam un redzamā veidā, kā arī aģentūrām ir jāreģistrē visi būtiskie apdraudējumi kredītvērtējuma aģentūras vai tās kredītvērtēšanas procesā iesaistīto darbinieku neatkarībai kopā ar aizsargpasākumiem, kas tikuši piemēroti, lai mazinātu šos apdraudējumus. Aģentūrām ir jāierobežo sava darbība, veicot tikai kredītvērtēšanas un saistītas darbības un neiekļaujot konsultāciju vai padomdevēju pakalpojumus (5. pants un I pielikuma B iedaļa).

Aģentūrām jāpieņem piemērota iekšējā politika un procedūras, lai norobežotu kredītvērtēšanā iesaistītos darbiniekus no interešu konfliktiem un nodrošinātu kredītvērtēšanas un pārskatīšanas procesa kvalitāti, integritāti un vispusību. Šajā saistībā aģentūrām ir savās kredītvērtēšanas darbībās jāiesaista pietiekams skaits darbinieku ar piemērotām zināšanām un pieredzi, kā arī jāveic piemēroti rotācijas pasākumi attiecībā uz analītiķiem un personām, kas apstiprina kredītvērtējumus (6. pants un I pielikuma C iedaļa).

Kredītvērtēšanas procesā iesaistīto darbinieku atalgojums pirmām kārtām jānosaka atbilstīgi viņu darba kvalitātei, precizitātei, vispusībai un integritātei (6. panta 6. punkts).

2.5.3. Kredītvērtējumu kvalitāte (7. pants)

Kredītvērtējumu mērķis ir nodrošināt ticamu un pareizu aizņēmēja vai emitenta kredītriska analīzi, pamatojoties uz pieejamo informāciju un ekonomisko analīzi. Daudzi ieguldītāji paļaujas uz kredītvērtējuma aģentūrām, jo viņiem nav zināšanu un/vai resursu (laika un naudas ziņā), lai veiktu kredītriska analīzi. Turklāt kredītvērtējuma aģentūru rīcībā nereti ir informācija, kas nav plaši pieejama tirgus dalībniekiem. Tātad teorētiski kredītvērtējuma aģentūru izsniegtie kredītvērtējumi ir efektīvs līdzeklis, ar ko ieguldītājiem izmērīt un pārvaldīt kredītrisku, bet tikai tādā gadījumā, ja šie kredītvērtējumi ir pareizi un kvalitatīvi. Ierosinātās regulas mērķis ir uzlabot kredītvērtējumu kvalitāti, taču tā neatbrīvo ieguldītājus no vajadzības izmantot spriešanas spējas un uzticamības pārbaudes saistībā ar paļaušanos uz kredītvērtējumiem, kad viņi pieņem lēmumus par ieguldījumiem; regula arī neapdraud kredītvērtēšanas procesa vai pašu kredītvērtējumu neatkarību, par ko kredītvērtējuma aģentūra joprojām ir pilnībā atbildīga.

Lai ļautu pieredzējušiem tirgus dalībniekiem (bankas un citi institucionālie ieguldītāji) pārbaudīt izmantoto metodiku pareizumu un pārbaudīt kredītvērtējuma aģentūras izsniegto kredītvērtējumu, kā arī lai palielinātu tirgus disciplīnu, kredītvērtējuma aģentūrām ir jāatklāj informācija par metodikām, modeļiem un galvenajiem pieņēmumiem, ko tās izmanto kredītvērtēšanas procesā. Metodes regulāri jāatjauno un jāpārskata. Ja aģentūra izmaina savu kredītvērtēšanas metodiku, tai nekavējoties jāinformē, kurus kredītvērtējumus šīs izmaiņas visticamāk skars, un tie nekavējoties jāpārskata. Kredītvērtējuma aģentūrām ir arī nepārtraukti jāpārskata kredītvērtējumi. Tas ir svarīgi, lai nodrošinātu, ka kredītvērtējumi tiek atjaunoti un reaģē uz izmaiņām finanšu apstākļos. Šim noteikumam ir jānovērš tas, ka kredītvērtējuma aģentūras koncentrē savus centienus un resursus uz sākotnējo kredītvērtējumu un neveic turpmāku pārraudzību, kas var kaitēt kredītvērtējumu kvalitātes uzturēšanai.

2.5.4. *Informācijas atklātības un pārredzamības pienākumi (8.–11. pants un I pielikuma B, D un E iedaļas)*

Pašreizējā krīze atklāja nepilnības metodēs un modeļos, ko aģentūras izmanto, lai veiktu kredītvērtējumu strukturētiem finanšu instrumentiem, kuri bija finansiāli izstrādāti, lai nodrošinātu augstu uzticamības līmeni ieguldītājiem, kā arī nepilnības aģentūru saziņā ar tirgiem un ieguldītājiem gan attiecībā uz strukturēto finanšu instrumentu kredītvērtējuma raksturu un ierobežojumu, gan uz kritiskiem paraugpieņēmumiem.

Priekšlikums uzliek kredītvērtējuma aģentūrām pienākumu neselektīvi un laikus atklāt informāciju par kredītvērtējumiem, ja vien kredītvērtējumus nesniedz tikai saskaņā ar pasūtījumu. Priekšlikums mēģina panākt, lai ieguldītāji varētu atšķirt strukturētu produktu kredītvērtējumus no tradicionālu produktu kredītvērtējumiem (uzņēmumu, suverēni), pieprasot izmantot citu kredītvērtēšanas kategoriju strukturētajiem finanšu instrumentiem vai sniegt papildu informāciju par šo instrumentu riska iezīmēm. Īpašas informācijas atklātības prasības attiecas uz nepasūtītiem kredītvērtējumiem (8. pants).

Lai nodrošinātu, ka iekšējie procesi un procedūras ir pietiekami pārredzamas, kredītvērtējuma aģentūrām ir jāpublisko konkrēta svarīga informācija, piemēram, par interešu konfliktiem, metodikām un galvenajiem kredītvērtēšanas pieņēmumiem, kā arī par to atalgojuma politikas vispārējām iezīmēm. Aģentūrām ir arī periodiski jāatklāj dati par iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku katrā kredītvērtēšanas kategorijā, un aģentūrām ir kompetentajām iestādēm jāsniedz konkrēti dati, piemēram, 20 pēc ieņēmumiem vislielāko klientu saraksts (9. pants un I pielikuma E iedaļa).

Lai nodrošinātu, ka ir pieejami svarīgi, standartizēti dati par kredītvērtējuma aģentūru darbību, kas ļautu tirgus dalībniekiem veikt salīdzinājumus visā nozarē, *CESR* jāizveido publiski pieejams centrālais repozitorijs ar šādiem datiem (9. panta 2. punkts).

Lai atjaunotu sabiedrības uzticību kredītvērtēšanas darbībām, kredītvērtējuma aģentūrām jāpublicē gada pārredzamības ziņojums (10. pants un I pielikuma E iedaļas III daļa) un jāveic savu darbību uzskaiti (5.–7. pants un I pielikuma B iedaļa 7.–9. punkts).

2.5.5. *Reģistrēšana (12.–17. pants) un uzraudzība (19.–31. pants)*

To kredītvērtējuma aģentūru darbība, kuru kredītvērtējumus ir paredzējušas izmantot finanšu iestādes regulatīviem nolūkiem, lai panāktu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, būs iepriekš jāreģistrē. Priekšlikums paredz nosacījumus un procedūru šīs reģistrācijas piešķiršanai vai anulēšanai (12.–17. pants).

Kredītvērtēšanas darbībai, ko veikusi kredītvērtējuma aģentūra Eiropas Savienībā, ir sekas visos ES tirgos; tādejādi reģistrācijas procesā ir jāiesaistās visiem Eiropas Savienības regulatoriem. Priekšlikums ievieš vienotu reģistrācijas sākumpunktu – *CESR*, kas atrodas vislabākajā pozīcijā, lai nodrošinātu “vienas pieturvietas” principu attiecībā uz pieteikumiem un centrālo punktu visu ES valstu regulatoru informēšanai un koordinēšanai. Par kredītvērtējuma aģentūras reģistrēšanu un uzraudzību atbildīga ir kompetentā iestāde mītnes dalībvalstī, t.i., tā dalībvalsts, kurā atrodas kredītvērtējuma aģentūras juridiskā adrese. Šī kompetentā iestāde atrodas vislabākajā pozīcijā attiecībā uz fizisko klātieni, lai cieši uzraudzītu kredītvērtējuma aģentūru. Īpaši noteikumi ir ierosināti arī attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūru grupām; izskatot reģistrācijas pieteikumus, ko iesniegusi kredītvērtējuma aģentūru grupa, attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jāapsver grupas

struktūra un jāvienojas par koordinatoru, kurš būs atbildīgs par reģistrācijas procesa koordinēšanu (14. pants).

Lai darbotos kā vienots sākumpunkts, *CESR* cieši jāiesaistās reģistrācijas procesā no paša sākuma, un tai jābūt tiesīgai sniegt konsultācijas par reģistrācijas piešķiršanu vai anulēšanu, ko veic mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde, kā arī *CESR* var pieprasīt atkārtoti izskatīt lēmumu projektus (17. pants). Reģistrācija stājas spēkā pēc tam, kad Komisija to publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (14. pants). Komisija regulāri publicē atjaunotu reģistrēto kredītvērtējuma aģentūru sarakstu.

Priekšlikums izveido mehānismu, lai nodrošinātu efektīvu šīs regulas īstenošanu. Tas kompetentajām iestādēm piešķir nepieciešamās pilnvaras, lai nodrošinātu, ka kredītvērtējuma aģentūras ievēro šo regulu visā Kopienā. Veicot savus pienākumus, kompetentās iestādes neiejaucas kredītvērtējumu saturā (20. panta 1. punkts). Lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību, priekšlikumā prasīti īpaši sadarbības veidi starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm nolūkā veicināt kopēju uzraudzības kultūru. Tas arī paredz labāku sadarbību kredītvērtējuma aģentūru grupas gadījumā, koordinatoram koordinējot uzraudzības darbības (25. pants). Ņemot vērā kredītvērtēšanas darbību starptautisko raksturu, ir arī nepieciešams paredzēt informācijas apmaiņu ar trešām valstīm (29. pants).

2.6. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par kredītvērtējuma aģentūrām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²³,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru²⁴,

tā kā

- (1) Kredītvērtējuma aģentūrām ir svarīga nozīme pasaules vērtspapīru tirgos un banku nozarē, jo to kredītvērtējumus izmanto ieguldītāji, aizņēmēji, emitenti un valdības, lai pieņemtu informētus lēmumus par ieguldījumiem un finansēm. Kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas uzņēmumi, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumi, pārapsedrošināšanas uzņēmumi, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas var izmantot šos kredītvērtējumus kā atsauci, lai aprēķinātu sev nepieciešamo kapitālu maksāspējas nodrošināšanai vai lai aprēķinātu savu ieguldījumu darbību riskus. Tādējādi kredītvērtējumiem ir svarīga ietekme uz ieguldītāju un patērētāju uzticību un pašātvību. Tādēļ ir būtiski, ka Kopienā izmantotie kredītvērtējumi ir neatkarīgi, objektīvi un ļoti kvalitatīvi.
- (2) Pašlaik lielākajai daļai kredītvērtējuma aģentūru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas. Vairākums dalībvalstu nereglamentē kredītvērtējuma aģentūru darbības vai kredītvērtējumu izsniegšanas nosacījumus. Neraugoties uz kredītvērtējumu lielo nozīmi finanšu tirgu funkcionēšanā, kredītvērtējuma aģentūrām tikai ierobežotā mērā piemēro Kopienas tiesību aktus, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām²⁵. Bez tam uz kredītvērtējuma aģentūrām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada

²³ OV C, lpp.

²⁴ OV C, lpp.

²⁵ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

14. jūnija Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību²⁶. Tādēļ ir svarīgi paredzēt noteikumus, kas nodrošina, ka visi kredītvērtējumi, kurus izmanto finanšu iestādes, ko reglamentē Kopienas tiesību akti, ir ļoti kvalitatīvi un ka tos izsniedz kredītvērtējuma aģentūras, kurām piemēro stingras prasības. Komisija un tās starptautiskie partneri turpinās strādāt, lai nodrošinātu to noteikumu konvergenci, ko piemēro kredītvērtējuma aģentūrām.

- (3) Kredītvērtējuma aģentūras brīvprātīgi var piemērot Rīcības kodeksa pamatprincipus kredītvērtējuma aģentūrām, ko pieņēma Starptautiskā vērtspapīru komisiju organizācija (turpmāk tekstā – *IOSCO* kodekss). Komisijas 2006. gada paziņojumā par kredītvērtējuma aģentūrām²⁷ Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju (turpmāk tekstā – *CESR*) aicināja uzraudzīt *IOSCO* kodeksa ievērošanu un reizi gadā Komisijai iesniegt ziņojumu.
- (4) Eiropadome, kas tikās 2008. gada 13. un 14. martā, vienojās par secinājumu kopumu, lai reaģētu uz galvenajām finanšu sistēmā atklātajām nepilnībām. Viens no mērķiem bija uzlabot tirgus funkcionēšanu un stimulu struktūras, ietverot kredītvērtējuma aģentūru nozīmi.
- (5) Uzskata, ka kredītvērtējuma aģentūras savos kredītvērtējumos pietiekami un laikus neatspoguļoja to, ka tirgus apstākļi pasliktinās. Šo kļūmi vislabāk var izlabot, izmantojot pasākumus, kas saistīti ar interešu konfliktiem, kredītvērtējumu kvalitāti, kredītvērtējuma aģentūru pārredzamību, to iekšējo pārvaldību un kredītvērtējuma aģentūru darbību uzraudzību. Tiem, kas izmanto kredītvērtējumus, nav akli uz tiem jāpaļaujas. Viņiem jābūt ārkārtīgi uzmanīgiem un jāveic pašiem sava analīze, kā arī jāveic uzticamības pārbaudes saistībā ar savu paļaušanos uz šādiem kredītvērtējumiem.
- (6) Ir nepieciešams noteikt kopēju noteikumu sistēmu attiecībā uz to kredītvērtējumu kvalitāti, ko izmantos finanšu iestādes, kuras Kopienā reglamentē saskaņoti noteikumi. Pretējā gadījumā pastāvētu risks, ka dalībvalstis valsts līmenī piemēros atšķirīgus pasākumus. Tam būtu tieša negatīva ietekme uz iekšējā tirgus labu funkcionēšanu un tas to kavētu, jo kredītvērtējuma aģentūrām, kas izsniedz kredītvērtējumus izmantošanai Kopienas finanšu iestādēs, dažādās dalībvalstīs piemērotu atšķirīgus noteikumus. Turklāt atšķirīgas kredītvērtējumu kvalitātes prasības varētu radīt atšķirīgus ieguldītāju un patērētāju aizsardzības līmeņus.
- (7) Lai izvairītos no potenciālajiem interešu konfliktiem, kredītvērtējuma aģentūrām savas darbības jāierobežo, izsniedzot tikai kredītvērtējumus. Kredītvērtējuma aģentūrai nav jāļauj sniegt konsultāciju vai padomdevējas pakalpojumus. Jo īpaši kredītvērtējuma aģentūrai nav jāiesniedz priekšlikumi vai ieteikumi attiecībā uz strukturētā finanšu instrumenta izstrādi. Tomēr kredītvērtējuma aģentūrām jāļauj sniegt papildu pakalpojumus, ja tas nerada potenciālus interešu konfliktus saistībā ar kredītvērtējumu izsniegšanu.
- (8) Kredītvērtējuma aģentūrām jāievieš piemērota iekšējā politika un procedūras saistībā ar kredītvērtēšanas procesā iesaistītajiem darbiniekiem, lai novērstu interešu konfliktus

²⁶ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

²⁷ OV C 59, 11.3.2006., 2. lpp.

un vienmēr nodrošinātu kredītvērtēšanas un pārskatīšanas procesa kvalitāti, integritāti un vispusību.

- (9) Kredītvērtējuma aģentūrām jāizvairās no interešu konfliktsituācijām un pienācīgi jāpārvalda šie konflikti, ja no tiem nevar izvairīties, lai nodrošinātu savu neatkarību. Kredītvērtējuma aģentūrām laikus jāatklāj informācija par interešu konfliktiem. Tām arī jāved uzskaitē, reģistrējot visus svarīgos apdraudējumus kredītvērtējuma aģentūras un kredītvērtēšanas procesā iesaistīta darbinieka neatkarībai, kā arī aizsargpasākumus, kas piemēroti, lai mazinātu šos apdraudējumus.
- (10) Lai nodrošinātu kredītvērtēšanas procesa neatkarību attiecībā pret kredītvērtējuma aģentūras kā uzņēmuma uzņēmējdarbības interesēm, kredītvērtējuma aģentūrām jānodrošina, ka administratīvajā vai uzraudzības valdē iekļauj vismaz trīs biedrus bez izpildpilnvarām, kuriem jābūt neatkarīgiem saskaņā ar Komisijas Ieteikuma 2005/162/EK III iedaļas 13. punktu par biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru bez izpildpilnvarām vai padomes locekļu un (direktoru) padomes komiteju lomu²⁸. Turklāt ir nepieciešams, lai administratīvās vai uzraudzības valdes biedru vairākumam, arī visiem neatkarīgajiem biedriem, ir pietiekamas zināšanas finanšu pakalpojumu jomā.
- (11) Lai izvairītos no interešu konfliktiem, administratīvās vai uzraudzības valdes biedru atalgojumam nav jābūt atkarīgam no aģentūras uzņēmējdarbības rādītājiem.
- (12) Kredītvērtējuma aģentūrai jānodrošina pietiekams skaits darbinieku ar piemērotām zināšanām un pieredzi savu kredītvērtēšanas darbību veikšanai. Jo īpaši kredītvērtējuma aģentūrai jānodrošina, ka tiek nodrošināti piemēroti cilvēkresursi un finanšu resursi kredītvērtējumu izsniegšanai, kā arī to uzraudzībai un atjaunošanai.
- (13) Ilgstošas attiecības ar vienām un tām pašām vērtējamām juridiskajām personām vai ar tām saistītām trešām pusēm varētu kompromitēt analītiķu un to personu neatkarību, kas apstiprina kredītvērtējumus. Tādēļ šiem analītiķiem un personām jāpiemēro rotācijas mehānisms.
- (14) Kredītvērtējuma aģentūrām jāizmanto vērtēšanas metodikas, kas ir stingras, sistemātiskas, nepārtrauktas un noved pie kredītvērtējumiem, kuriem var piemērot uz iepriekšējas pieredzes pamatotu pārbaudi. Kredītvērtējuma aģentūrām jānodrošina, ka kredītvērtējumu noteikšanai izmantotās metodikas, modeļi un galvenie vērtēšanas pieņēmumi tiek pienācīgi uzturēti un atjaunoti, kā arī ka tiem piemēro visaptverošu un periodisku pārskatu. Gadījumos, kad uzticamu datu trūkums vai jauna aspekta struktūras, jo īpaši strukturētu finanšu instrumentu, sarežģītība rada nopietnas šaubas par to, vai kredītvērtējuma aģentūra var nodrošināt ticamu kredītvērtējumu, kredītvērtējuma aģentūrai jāatturas no kredītvērtējuma izsniegšanas vai jāatceļ jau izsniegts kredītvērtējums.
- (15) Lai nodrošinātu kredītvērtējumu kvalitāti, kredītvērtējuma aģentūrai jāpiemēro pasākumi, lai nodrošinātu, ka informācija, ko tā izmanto kredītvērtējuma piešķiršanai, ir uzticama. Šajā nolūkā kredītvērtējuma aģentūra var citu elementu starpā paredzēt neatkarīgi auditētu finanšu pārskatu un publiski pieejamas informācijas izmantošanu,

²⁸ OV L 52, 25.2.2005., 51. lpp.

respektablu trešo pušu pakalpojumu izmantošanu pārbaudes veikšanai, izlases paraugu pārbaudes, ko veic kredītvērtējuma aģentūra attiecībā uz saņemto informāciju, vai līguma noteikumus, kas skaidri paredz vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistīto trešo pušu atbildību, ja saskaņā ar līgumu sniegtā informācija ir apzināti un būtiski kļūdaina vai maldinoša vai ja vērtējamā juridiskā persona vai ar to saistītās trešās puses neveic saprātīgas uzticamības pārbaudes attiecībā uz informācijas precizitāti, kā noteikts līguma noteikumos.

- (16) Ir nepieciešams regulāri pārskatīt kredītvērtējuma aģentūras izmantotās metodikas, modeļus un galvenos vērtēšanas pieņēmumus, lai varētu pienācīgi atspoguļot mainīgos apstākļus pamatā esošo aktīvu tirgos. Lai nodrošinātu pārredzamību, kredītvērtējuma aģentūras metodiku un prakšu, kā arī procedūru un procesu būtiski grozījumi jāpublisko pirms to stāšanās spēkā, ja vien ekstremālu tirgus apstākļu dēļ nav nepieciešams nekavējoties mainīt kredītvērtējumu.
- (17) Kredītvērtējuma aģentūrai jānorāda uz jebkādu atbilstīgu riska brīdinājumu, ietverot attiecīgo pieņēmumu jutīguma analīzi. Šajā analīzē jāpaskaidro, kā dažādie notikumi tirgū, kas skar modelī iestrādātos rādītājus, var ietekmēt kredītvērtējuma izmaiņas (piemēram, nepastāvība). Kredītvērtējuma aģentūrai jānodrošina, ka dati par iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku katrā kredītvērtēšanas kategorijā ir pārbaudāmi un izmērāmi, kā arī nodrošina ieinteresētajām pusēm pietiekamu pamatu, lai saprastu katras kredītvērtēšanas kategorijas iepriekšējos rādītājus, kā arī to, vai un kā kredītvērtēšanas kategorijas ir izmainījušās. Ja kredītvērtējuma vai citu apstākļu būtība padara iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku par nepiemērotu, statistiski nederīgu vai citādi visticamāk maldinošu kredītvērtējuma lietotājiem, kredītvērtējuma aģentūrai jānodrošina piemēroti precizējumi. Šai informācijai, cik tas iespējams, jābūt salīdzināmai ar jebkurām pastāvošām nozares tendencēm, lai palīdzētu ieguldītājiem salīdzināt dažādu kredītvērtējuma aģentūru rādītājus.
- (18) Konkrētos apstākļos strukturētajiem finanšu instrumentiem var būt ietekme, kas atšķiras no tradicionālajiem uzņēmumu parāda instrumentiem. Tas varētu maldināt ieguldītājus piemērot tās pašas kredītvērtēšanas kategorijas abiem instrumentu veidiem bez turpmāka paskaidrojuma. Kredītvērtējuma aģentūrām jārikojas, lai palielinātu kredītvērtējumu lietotāju informētību par strukturēto finanšu instrumentu specifiku salīdzinājumā ar tradicionālajiem instrumentiem. Tādēļ kredītvērtējuma aģentūrām vai nu jāizmanto atšķirīgas kredītvērtēšanas kategorijas, kad tās vērtē strukturētos finanšu instrumentus, vai jānodrošina papildu informācija par šo produktu atšķirīgajām riska iezīmēm.
- (19) Kredītvērtējuma aģentūrām jāpiemēro pasākumi, lai izvairītos no situācijām, kurās emitenti pieprasa attiecīgā strukturētā finanšu instrumenta provizorisku kredītvērtējuma novērtējumu no vairākām kredītvērtējuma aģentūrām, lai noteiktu, kura aģentūra piedāvā labāko kredītvērtējumu attiecīgajai struktūrai. Arī emitentiem jāizvairās no šādām praksēm.
- (20) Kredītvērtējuma aģentūrai jāved uzskaitē par kredītvērtējumu metodiku un regulāri jāatjauno tā ar izmaiņām, kā arī jāved uzskaitē par būtiskākajiem elementiem dialogā starp analītiķi un vērtējamo personu vai ar to saistītām trešām pusēm.
- (21) Lai nodrošinātu augstu ieguldītāju un patērētāju uzticības līmeni iekšējā tirgū, kredītvērtējuma aģentūrām, kas izsniedz kredītvērtējumus, kuri paredzēti Kopienas

finanšu iestādēm regulatīviem nolūkiem, jāpiemēro reģistrēšanas prasība. Tādēļ nepieciešams paredzēt nosacījumus un procedūru reģistrācijas piešķiršanai, apturēšanai uz laiku un anulēšanai.

- (22) Kredītvērtējuma aģentūrai, ko reģistrējusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, jāļauj izsniegt kredītvērtējumus visā Kopienā. Tādēļ katrai kredītvērtējuma aģentūrai ir nepieciešams noteikt vienotu reģistrāciju, kas ir derīga visā Kopienā.
- (23) Dažas kredītvērtējuma aģentūras ietver vairākas juridiskās personas, kas kopā veido kredītvērtējuma aģentūru grupu. Reģistrējot katru no kredītvērtējuma aģentūrām, kas ietilpst šādā grupā, attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm jākoordinē konkrētai grupai piederošo kredītvērtējuma aģentūru iesniegto pieteikumu novērtēšanas process.
- (24) Ir nepieciešams izveidot vienotu punktu reģistrācijas pieteikumu iesniegšanai. *CESR* jāsaņem reģistrācijas pieteikumi un efektīvi jāinformē kompetentās iestādes visās dalībvalstīs. Tomēr reģistrācijas pieteikumu izskatīšana jāveic valsts līmenī, un tas jādara attiecīgajai kompetentajai iestādei. Lai efektīvi risinātu šo kredītvērtējuma aģentūru jautājumu, *CESR* kompetentajām iestādēm jāizveido operatīvs tīkls, ko atbalsta efektīva informācijas tehnoloģiju infrastruktūra, un jāizveido apakškomiteja, kura specializējas katras aktīvu klases, ko vērtē kredītvērtējuma aģentūras, kredītvērtēšanas jomā.
- (25) Komisija 2008. gada novembrī ir izveidojusi augsta līmeņa grupu, kas apsvērs turpmāko Eiropas uzraudzības procedūru finanšu pakalpojumu jomā, tostarp arī *CESR* nozīmi.
- (26) Kredītvērtējuma aģentūras uzraudzība jāveic mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei, un kredītvērtējuma aģentūru grupas gadījumā tas jādara, sadarbojoties ar citu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un piemērojot *CESR* koordinēšanas pasākumus.
- (27) Lai uzturētu augstu ieguldītāju un patērētāju uzticības līmeni un lai nodrošinātu Kopienas finanšu iestāžu izmantoto kredītvērtējumu pastāvīgu kontroli, kredītvērtējuma aģentūrām, kuru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas, jāprasa izveidot filiāli Kopienā, lai būtu iespējama efektīva uzraudzība attiecībā uz to darbību Kopienā.
- (28) Ir piemēroti izveidot mehānismu, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu efektīvu īstenošanu. Dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā jābūt nepieciešamajiem līdzekļiem, lai nodrošinātu, ka kredītvērtējumus, kas paredzēti izmantošanai Kopienā, izsniedz saskaņā ar šo regulu. Tā kā kredītvērtējumu izsniegšanas procesā jā saglabā kredītvērtējuma aģentūras analītiskā neatkarība, kompetentajām iestādēm nav jāiejaucas saistībā ar kredītvērtējumu būtību un metodikām, pēc kurām kredītvērtējuma aģentūra nosaka kredītvērtējumus.
- (29) Lai nodrošinātu uzraudzības efektivitāti un lai izvairītos no uzdevumu pārklāšanās, dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāsadarbjas.
- (30) Gadījumā, ja mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde nepiemēro nepieciešamos pasākumus, lai novērstu kredītvērtējuma aģentūras pieļautās neprecizitātes, citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāspēj iejaukties un piemērot atbilstīgus pasākumus.

- (31) Ir nepieciešams uzlabot kompetentajām iestādēm piešķirto pilnvaru konvergenci, lai panāktu vienlīdzīgu īstenošanas intensitāti visā iekšējā tirgū.
- (32) *CESR* jānodrošina saskaņotība šīs regulas piemērošanā. Tai jāuzlabo un jāveicina kompetento iestāžu sadarbība attiecībā uz uzraudzību, kā arī jāuzņemas koordinatora loma ikdienas uzraudzības praksē. Tādēļ *CESR* jāizveido starpniecības mehānisms, lai sekmētu saskaņotu pieejas izmantošanu kompetentajās iestādēs.
- (33) Dalībvalstīm jānosaka noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, ka šie noteikumi par sankcijām tiek īstenoti. Sankcijām jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām.
- (34) Jebkādai informācijas apmaiņai vai nodošanai starp kompetentajām iestādēm, citām iestādēm, struktūrām vai personām jābūt saskaņā ar noteikumiem par personas datu nodošanu, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti²⁹.
- (35) Ja tiesiskais regulējums, kuram atbilstoši kredītvērtējuma aģentūras darbojas, būs stingrāks un skaidrāks, tas arī attiecīgos gadījumos atvieglos civilprasību iesniegšanu pret kredītvērtējuma aģentūrām saskaņā ar dalībvalstīs piemērotajiem atbildības režīmiem.
- (36) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību³⁰.
- (37) Jo īpaši Komisijai jāpiešķir pilnvaras grozīt šīs regulas I un II pielikumu, kas nosaka konkrētus kritērijus, lai veiktu novērtējumu tam, kā kredītvērtējuma aģentūra pilda savus pienākumus saistībā ar iekšējo struktūru, darbības pasākumiem, darbiniekiem piemērojamiem noteikumiem, kredītvērtējumu prezentēšanu un informācijas atklātību. Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un to mērķis ir grozīt nebūtiskus minētās regulas elementus, tie jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (38) Dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt piemērojamā pasākuma mērķus, proti, nodrošināt augstu patērētāju un ieguldītāju aizsardzības līmeni, nosakot kopēju regulējumu attiecībā uz to kredītvērtējumu kvalitāti, ko izmantos finanšu iestādes, kuras darbojas iekšējā tirgū, ņemot vērā pašreizējo valstu tiesību aktu neesību un to, ka vairākums esošo kredītvērtējuma aģentūru ir dibinātas ārpus Kopienas, un tā kā tādēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

²⁹ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

³⁰ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula ievieš kopēju pieeju, lai nodrošinātu augstu kvalitāti kredītvērtējumiem, ko izmantos Kopienā, tādējādi sekmējot netraucētu iekšējā tirgus darbību un vienlaikus panākot augstu patērētāju un ieguldītāju aizsardzības līmeni. Regula nosaka kredītvērtējumu izsniegšanas nosacījumus un noteikumus attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūru struktūru un darbību, lai praksē nodrošinātu to neatkarību un izvairīšanos no interešu konfliktiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro kredītvērtējumiem, ko regulatīviem vai citiem nolūkiem paredzēts izmantot finanšu iestādēm, kā noteikts Direktīvā 2006/48/EK, ieguldījumu sabiedrībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/39/EK³¹, apdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem piemēro Padomes Direktīvu 73/239/EEK³², dzīvības apdrošināšanas uzņēmumiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK³³, pārāpdrošināšanas uzņēmumiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/68/EK³⁴, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), kā noteikts [...] Direktīvā [2009/XX/EK³⁵] vai papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/41/EK³⁶ un ko publisko vai izplata pēc pasūtījuma.
2. Šo regulu nepiemēro privātiem kredītvērtējumiem. To nepiemēro kredītvērtējumiem, ko izsniegušas valsts iestādes, kuru kredītvērtējumi netiek publiskoti un kuru kredītvērtējumus neapmaksā vērtējamā juridiskā persona.

3. pants

Definīcijas

1. Šīs regulas mērķiem piemēro šādas definīcijas:
 - a) “kredītvērtējums” ir atzinums par juridiskas personas kredībspēju, par kredītsaistībām, parādu vai parādam līdzīgu finanšu instrumentu, vai par šādu

³¹ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

³² OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

³³ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

³⁴ OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

³⁵ [Pārstrādāta versija]

³⁶ OV L 235, 23.9.2003, 10. lpp.

saistību emitentu, un šo atzinumu izsniedz, izmantojot ieviestu un noteiktu kredītvērtēšanas kategoriju vērtēšanas sistēmu;

- b) “kredītvērtējuma aģentūra” ir juridiska persona, kas pastāvīgi un galvenokārt nodarbojas ar kredītvērtējumu izsniegšanu;
 - c) “mītnes dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā atrodas kredītvērtējuma aģentūras juridiskā adrese;
 - d) “analītiķis” ir persona, kas pilda analītiskas funkcijas, kuras nepieciešamas, lai izsniegtu kredītvērtējumu;
 - e) “vērtējamā juridiskā persona” ir juridiska persona, kuras kredītspēja tieši vai netieši tiek vērtēta saistībā ar kredītvērtējumu neatkarīgi no tā, vai šī juridiskā persona ir vai nav pasūtījusi šo kredītvērtējumu un vai tā ir sniegusi informāciju šim kredītvērtējumam;
 - f) “kredītvērtēšanas kategorija” ir kredītvērtējuma simbols, ko izmanto, lai noteiktu atšķirīgus kredītvērtējumus katrai kredītvērtējumu klasei nolūkā nošķirt atšķirīgās riska pazīmes, kuras piemīt dažādiem vērtējamo juridisko personu, emitentu un finanšu instrumentu veidiem;
 - g) “saistīta trešā puse” ir iniciators, organizators, sponsors, apkalpotājfirma vai jebkura cita puse, kas sadarbojas ar kredītvērtējuma aģentūru vērtējamās juridiskās personas vārdā, arī jebkāda persona, kuru ar aģentūru tieši vai netieši saista kontrole;
 - h) “kontrole” ir attiecības starp mātesuzņēmumu un filiāli, kā noteikts Padomes Direktīvas 83/349/EEK³⁷ 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp juridisko personu un uzņēmumu;
 - i) “finanšu instrumenti” ir Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā uzskaitītie instrumenti;
 - j) “strukturēts finanšu instruments” ir instruments, kas rodas no Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 36. punktā minētās pārvēršanas vērtspapīros vai shēmas;
 - k) “kredītvērtējuma aģentūru grupa” ir uzņēmumu grupa, ko veido mātesuzņēmums un tā filiāles Direktīvas 83/349/EK³⁸ 1. un 2. panta nozīmē, kā arī uzņēmumi, kuri ir savstarpēji saistīti ar saiknēm Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē un kuri pastāvīgi un galvenokārt nodarbojas ar kredītvērtējumu izsniegšanu.
2. Šīs regulas 1. punkta a) apakšpunkta nolūkiem kredītvērtējumus neuzskata par ieteikumiem Komisijas Direktīvas 2003/125/EK³⁹ 1. panta 3. punkta nozīmē.

³⁷ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp

³⁸ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

³⁹ OV L 339, 24.12.2003., 73. lpp.

4. pants

Kredītvērtējumu izmantošana

Regulas 2. pantā minētās kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas, dzīvības apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas uzņēmumi, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas regulatīviem nolūkiem var izmantot kredītvērtējumus, ko izsniegušas kredītvērtējuma aģentūras, kuras atrodas Kopienā un ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu.

Direktīvas 2004/39/EK 1. pantā minētajām ieguldījumu sabiedrībām un kredītiestādēm nav savu klientu vārdā jāpilda rīkojumi saistībā ar novērtētiem finanšu instrumentiem, ja kredītvērtējumu nav izsniegusi kredītvērtējuma aģentūra, kas reģistrēta saskaņā ar šo regulu.

II SADAĻA

KREDĪTVĒRTĒJUMU IZSNIEGŠANA

5. pants

Neatkarība un izvairīšanās no interešu konfliktiem

1. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka kredītvērtējuma izsniegšanu neietekmē nekādi esoši vai potenciāli interešu konflikti vai uzņēmējdarbības attiecības, kurās iesaistīta kredītvērtējuma aģentūra, kas izsniedz kredītvērtējumu, tās vadītāji, darbinieki vai jebkura persona, kuru ar aģentūru tieši vai netieši saista kontrole.
2. Lai nodrošinātu atbilstību regulas 1. punktam, kredītvērtējuma aģentūra ievēro I pielikuma A un B iedaļā noteiktās prasības.

6. pants

Darbinieki

1. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka darbiniekiem, kas ir tieši iesaistīti kredītvērtēšanas procesā, ir veicamajiem pienākumiem piemērotas zināšanas un pieredze.
2. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka darbinieki, kas ir tieši iesaistīti kredītvērtēšanas procesā, nedrīkst sākt sarunas vai piedalīties sarunās par maksām vai maksājumiem ne ar vienu vērtējamo juridisko personu, saistītu trešo pusi vai jebkuru personu, kuru ar vērtējamo juridisko personu tieši vai netieši saista kontrole.
3. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka darbinieki, kas ir tieši iesaistīti kredītvērtēšanas procesā, atbilst I pielikuma C iedaļā noteiktajām prasībām.
4. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka analītiķi un personas, kuras apstiprina kredītvērtējumus, nav iesaistītas kredītvērtējuma pakalpojumu sniegšanā tai pašai vērtētajai juridiskajai personai vai ar to saistītām trešām pusēm uz laiku, kas

pārsniedz četrus gadus. Šim nolūkam aģentūra izveido rotācijas mehānismu attiecībā uz šiem analītiķiem un personām.

Pirmajā daļā minētais periods, pēc kura analītiķi vai personas, kuras apstiprina kredītvērtējumus, var iesaistīties kredītvērtējuma pakalpojumu sniegšanā vērtētajai juridiskajai personai vai ar to saistītām trešām pusēm, nedrīkst būt īsāks par diviem gadiem.

5. Šā panta 4. punktu nepiemēro kredītvērtējuma aģentūrai, kas nodarbina mazāk par 50 darbiniekiem un kas ir iemērojusi pasākumus, lai nodrošinātu analītiķu objektivitāti viņu attiecībās ar vērtēto juridisko personu vai ar to saistītām trešām pusēm.
6. Analītiķu un personu, kas apstiprina kredītvērtējumus, atalgojumu un izpildes novērtējumu nenosaka ieņēmumu apjoms, kuru kredītvērtējuma aģentūra gūst no vērtētās juridiskās personas vai ar to saistītām trešām pusēm, kam analītiķis vai persona, kura apstiprina kredītvērtējumus, sniedz pakalpojumus.

7. pants

Kredītvērtēšanas metodikas

1. Kredītvērtējuma aģentūra publisko metodikas, modeļus un galvenos vērtēšanas pieņēmumus, ko tā izmanto kredītvērtēšanas procesā.
2. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka tās izsniegtie un izplatītie kredītvērtējumi ir pamatoti uz visas tās informācijas analīzi, kas aģentūrai ir pieejama un kas saskaņā ar aģentūras vērtēšanas metodikām ir svarīga. Aģentūra pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai tās kredītvērtējuma piešķiršanā izmantotā informācija ir pietiekami kvalitatīva un nākusi no uzticamiem avotiem.
3. Ja kredītvērtējuma aģentūra izmanto jau izsniegtu kredītvērtējumu vai citas kredītvērtējuma aģentūras sagatavotus kredītvērtējumus attiecībā uz pamatā esošajiem aktīviem vai strukturētiem finanšu instrumentiem, tā neatsakās izsniegt juridiskās personas vai finanšu instrumenta kredītvērtējumu, jo daļu juridiskās personas vai finanšu instrumenta bija iepriekš vērtējusi cita kredītvērtējuma aģentūra.

Kredītvērtējuma aģentūra ved uzskaiti par visiem gadījumiem, kad tās kredītvērtēšanas procesā tā samazina izsniegtus un citas kredītvērtējuma aģentūras sagatavotus kredītvērtējumus attiecībā uz pamatā esošajiem aktīviem vai strukturētiem finanšu instrumentiem, pamatojot šo pazemināšanu.

4. Kredītvērtējuma aģentūra uzrauga kredītvērtējumus un pārskata savus kredītvērtējumus, kad tas ir nepieciešams. Kredītvērtējuma aģentūra ievieš iekšējos pasākumus, lai uzraudzītu makroekonomikas un finanšu tirgu apstākļu pārmaiņu ietekmi uz kredītvērtējumiem.
5. Kad tiek mainītas vērtēšanas metodikas, modeļi un galvenie vērtēšanas pieņēmumi, kredītvērtējuma aģentūra

- a) nekavējoties, izmantojot tos pašu saziņas veidus, ko izmantoja skarto kredītvērtējumu izplatīšanā, atklāj informāciju par to, kādā mēra visticamāk tiks ietekmēti kredītvērtējumi;
- b) pārskata skartos kredītvērtējumus, tiklīdz tas ir iespējams, bet ne vēlāk kā 6 mēnešu laikā pēc izmaiņām, vienlaikus novērojot šos vērtējumus;
- c) atkārtoti vērtē visus kredītvērtējumus, kas tikuši pamatoti uz šīm metodikām, modeļiem un pieņēmumiem.

8. pants

Kredītvērtējumu paziņošana atklātībai un prezentēšana

1. Kredītvērtējuma aģentūra neselektīvi un savlaicīgi paziņo atklātībai jebkuru kredītvērtējumu, kā arī jebkādos lēmumus pārtraukt kredītvērtējumu.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro kredītvērtējumiem, ko izplata pēc pasūtījuma.

2. Kredītvērtējumus prezentē saskaņā ar I pielikuma D iedaļā noteiktajām prasībām.
3. Izsniedzot vērtējumu strukturētajiem finanšu instrumentiem, kredītvērtējuma aģentūra nodrošina vienu no šiem nosacījumiem:
 - a) kredītvērtēšanas kategorijas, ko var attiecināt uz strukturētajiem finanšu instrumentiem, ir skaidri nošķirtas no kredītvērtēšanas kategorijām, kuras var izmantot, lai vērtētu citus vērtējamo juridisko personu vai finanšu instrumentu veidus;
 - b) publicē ziņojumu, kas nodrošina kredītvērtējuma noteikšanā izmantotās vērtēšanas metodikas sīku aprakstu un paskaidrojumu, kā tas atšķiras no vērtējumu noteikšanas attiecībā uz citu vērtējamā emitenta vai finanšu instrumenta veidu un kā kredītriska iezīmes, kuras saistītas ar strukturēto finanšu instrumentu, atšķiras no riskiem, kas saistīti ar citu vērtējamās juridiskās personas vai finanšu instrumenta veidu.

4. Kredītvērtējuma aģentūra publisko savu politiku un procedūras attiecībā uz nepasūtītiem kredītvērtējumiem.

5. Kad kredītvērtējuma aģentūra izsniedz nepasūtītu kredītvērtējumu, tā kredītvērtējumā norāda, ka vērtējamā juridiskā persona vai ar to saistītā trešā puse nepiedalījās kredītvērtēšanas procesā un ka kredītvērtējuma aģentūrai nebija piekļuves vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistīto trešo pušu kontiem un citiem svarīgiem iekšējiem dokumentiem.

Nepasūtītus kredītvērtējumus ietver citā kredītvērtēšanas kategorijā.

9. pants

Vispārēja un periodiska paziņošana atklātībai

1. Kredītvērtējuma aģentūra pilnībā un publiski atklāj un nekavējoties atjauno informāciju par I pielikuma E iedaļas I daļā noteiktajiem jautājumiem.
2. Kredītvērtējuma aģentūras *CESR* izveidotajā centrālajā repozitorijā padara pieejamu informāciju par savas iepriekšējās darbības datiem un informāciju par iepriekšējām kredītvērtēšanas darbībām. Repozitorijs ir arī publiski pieejams.
3. Kredītvērtējuma aģentūra reizi gadā mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei sniedz informāciju par I pielikuma E iedaļas II daļas 2. apakšpunktā noteiktajiem jautājumiem. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde neatklāj šo informāciju.

10. pants

Pārredzamības ziņojums

Kredītvērtējuma aģentūra reizi gadā publicē pārredzamības ziņojumu, kas ietver informāciju par I pielikuma E iedaļas III daļā noteiktajiem jautājumiem. Kredītvērtējuma aģentūra publicē savu gada ziņojumu ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc katra finanšu gada beigām un nodrošina, ka tas aģentūras tīmekļa vietnē ir pieejams vismaz nākamos piecus gadus.

11. pants

Publiskošanas maksas

Kredītvērtējuma aģentūra nedrīkst piemērot maksu par informāciju, kas sniegta saskaņā ar 7.–10. pantu.

III SADAĻA KREDĪTVĒRTĒŠANAS DARBĪBU UZRAUDZĪBA

I NODAĻA REĢISTRĒŠANAS PROCEDŪRA

12. pants

Reģistrēšanas prasība

1. Kredītvērtējuma aģentūra var iesniegt reģistrācijas pieteikumu, lai nodrošinātu, ka tās kredītvērtējumus regulatīviem nolūkiem var izmantot 2. pantā minētās kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas, dzīvības apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas uzņēmumi, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas, ja šī kredītvērtējuma aģentūra ir Kopienā dibināta juridiska persona.

2. Reģistrācija ir derīga visā Kopienas teritorijā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar 15. panta 3. punktu.

3. Reģistrēta kredītvērtējuma aģentūra vienmēr ievēro sākotnējās reģistrācijas nosacījumus.

Kredītvērtējuma aģentūras paziņo mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei par jebkādam būtiskām izmaiņām sākotnējās reģistrācijas nosacījumos.

4. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde reģistrē kredītvērtējuma aģentūru, ja tā atbilst kredītvērtējumu izsniegšanas nosacījumiem, kas noteikti šajā regulā.

5. Kompetentās iestādes nedrīkst reģistrācijai piemērot papildu prasības, kas nav paredzētas šajā regulā.

13. pants

Reģistrācijas pieteikums

1. Kredītvērtējuma aģentūra iesniedz reģistrācijas pieteikumu *CESR*. Pieteikumā ietver informāciju par II pielikumā noteiktajiem jautājumiem.

2. Reģistrācijas pieteikumu var iesniegt kredītvērtējuma aģentūru grupa. Tādā gadījumā grupas biedri pilnvaro vienu no grupas biedriem grupas vārdā iesniegt pieteikumu *CESR*. Pilnvarotā kredītvērtējuma aģentūra nodrošina informāciju par II pielikumā noteiktajiem jautājumiem attiecībā uz katru grupas locekli.

3. Desmit dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas *CESR* nosūta pieteikumu mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei un informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes par pieteikuma nosūtīšanu.

14. pants

Pieteikuma izskatīšana, ko veic kompetentās iestādes

1. Desmit dienu laikā pēc reģistrācijas pieteikuma saņemšanas mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pārbauda, vai pieteikums ir pilnīgs.

Gadījumā, ja reģistrācijas pieteikums nav pilnīgs, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde nosaka termiņu, kurā kredītvērtējuma aģentūra sniedz papildu informāciju.

2. Saņemot pilnīgu pieteikumu, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde to nosūta citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *CESR*.

3. Gadījumā, ja reģistrācijas pieteikumu ir iesniegusi kredītvērtējuma aģentūru grupa, attiecīgo mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes reģistrācijas procesā cieši sadarbojas. No sava vidus iestādes izvēlas koordinatoru, ņemot vērā šādus kritērijus:

a) vietu, kur kredītvērtējuma aģentūru grupa veic vai plāno veikt svarīgāko daļu savu kredītvērtēšanas darbību Kopienā;

- b) vietu, kur kredītvērtējuma aģentūru grupa gūst vai, visticamāk, gūs lielāko daļu grupas ieņēmumu.
4. Koordinators koordinē kredītvērtējuma aģentūru grupas iesniegtā pieteikuma izskatīšanu un nodrošina, ka kompetentās iestādes koplieto visu informāciju, kas nepieciešama, lai izskatītu pieteikumu.
 5. Gadījumā, ja reģistrācijas pieteikumu ir iesniegusi kredītvērtējuma aģentūra, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde izskata pieteikumu un sagatavo atzinumu par to, vai piešķirt vai atteikt reģistrāciju.

Gadījumā, ja reģistrācijas pieteikumu ir iesniegusi kredītvērtējuma aģentūru grupa, attiecīgo mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes kopā izskata reģistrācijas pieteikumu un vienojas par to, vai piešķirt vai atteikt reģistrāciju.

15. pants

Lēmums par kredītvērtējuma aģentūras reģistrāciju

1. Četrdesmit dienu laikā pēc pilnīga pieteikuma saņemšanas un pirms reģistrācijas mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo *CESR* par pamatota lēmuma projektu attiecībā uz reģistrāciju vai lēmuma projektu attiecībā uz reģistrācijas atteikumu. Gadījumā, ja reģistrācijas pieteikumu ir iesniegusi kredītvērtējuma aģentūru grupa, koordinators *CESR* paziņo par kopējā novērtējuma rezultātiem.

Piecpadsmit dienu laikā pēc šā paziņojuma saņemšanas *CESR* pauž savu viedokli par pieteikumu. *CESR* var pieprasīt attiecīgās mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei atkāroti izskatīt reģistrācijas lēmuma projektu, ja *CESR* uzskata, ka nav atbilstības reģistrācijas nosacījumiem, kas noteikti II sadaļā, vai atkāroti izskatīt reģistrācijas atteikuma lēmuma projektu, ja *CESR* uzskata, ka ir atbilstība šajā regulā noteiktajiem reģistrācijas nosacījumiem.

2. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem savu lēmumu 15 dienu laikā pēc *CESR* atzinuma saņemšanas. Ja mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes lēmums atšķiras no *CESR* atzinuma, kompetentā iestāde pamato savu lēmumu. Ja atzinums netiek iesniegts, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem savu lēmumu pēc 30 dienām kopš brīža, kad reģistrācijas lēmuma projekts, kas minēts 1. punktā, ir ticis paziņots *CESR*. Attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūru grupām katras mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem savu lēmumu, pamatojoties uz 14. panta 5. punktā minētā kopējā novērtējuma rezultātiem.

Desmit dienu laikā pēc lēmuma par reģistrācijas piešķiršanu vai atteikumu attiecīgās kredītvērtējuma aģentūras informē par to, vai tās ir reģistrētas vai nē. Ja mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās reģistrēt kredītvērtējuma aģentūru, tā attiecīgajai kredītvērtējuma aģentūrai atteikuma lēmumā sniedz atteikuma iemeslus.

3. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo Eiropas Komisijai, *CESR* un citām kompetentajām iestādēm par veikto reģistrāciju.

Eiropas Komisija 30 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas no mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē atjaunotu to kredītvērtējuma aģentūru sarakstu, kas ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu.

16. pants

Reģistrēšanas maksa

Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var kredītvērtējuma aģentūrai piemērot reģistrācijas maksu. Reģistrācijas maksa ir proporcionāla procedūru izmaksām šajā dalībvalstī.

17. pants

Reģistrācijas anulēšana

1. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde anulē kredītvērtējuma aģentūras reģistrāciju, ja kredītvērtējuma aģentūra
 - a) skaidri atsakās no reģistrācijas vai nav veikusi nevienu kredītvērtējumu sešus mēnešus pēc kārtas;
 - b) ir ieguvusi reģistrāciju, sniedzot nepatiesu informāciju vai izmantojot citus nepareizus līdzekļus;
 - c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar ko saskaņā aģentūru reģistrēja;
 - d) ir pārkāpusi šīs regulas noteikumus, kas reglamentē kredītvērtējuma aģentūru darbības nosacījumus.
2. Grupai piederošu kredītvērtējuma aģentūru mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes savstarpēji cieši sadarbojas. Tās veic kopēju novērtējumu, ko koordinē koordinators. Kompetentās iestādes vienojas par nepieciešamību anulēt reģistrāciju. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem savu lēmumu, pamatojoties uz minēto vienošanos.
3. *CESR* vai kompetentā iestāde no citas dalībvalsts, kurā izmanto attiecīgās kredītvērtējuma aģentūras izsniegtos kredītvērtējumus, var pieprasīt mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei izskatīt, vai ir atbilstība reģistrācijas anulēšanas nosacījumiem. Ja mītnes dalībvalsts kompetentās iestāde izlemj neanulēt attiecīgās kredītvērtējuma iestādes reģistrāciju, kompetentā iestāde pamato savu lēmumu.
4. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo Eiropas Komisijai, *CESR* un citām kompetentajām iestādēm par reģistrācijas anulēšanu, kas nekavējoties stājas spēkā visā Kopienā.

Eiropas Komisija 30 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas no mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē atjaunotu to kredītvērtējuma aģentūru sarakstu, kuru reģistrācija ir anulēta.

II NODAĻA CESR UN KOMPETENTĀS IESTĀDES

18. pants

Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja

1. *CESR* konsultē kompetentās iestādes gadījumos, kas paredzēti šajā regulā. Kompetentās iestādes apsver šīs konsultācijas pirms pieņem jebkādos galīgos lēmumus saskaņā ar šo regulu.
2. Ne vēlāk kā [viena gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā] *CESR* pieņem vadošus norādījumus par
 - (a) reģistrācijas procesu un koordinācijas pasākumiem starp kompetentajām iestādēm un *CESR*;
 - (b) kompetento iestāžu īstenošanas praksēm un darbībām;
 - (c) kopējiem standartiem par tās informācijas prezentēšanu, ko kredītvērtējuma aģentūras paziņo atklātībai saskaņā ar 9. panta 2. punktu un I pielikuma E iedaļas II daļas 1. apakšpunktu.
3. *CESR* ne vēlāk kā [viena gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā] un katru gadu pēc tam publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.
4. *CESR* attiecīgos gadījumos sadarbojas ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/5/EK⁴⁰ un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju, kura izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/6/EK⁴¹.

19. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts šīs regulas mērķiem ieceļ kompetento iestādi.
2. Kompetentajām iestādēm nodrošina atbilstīgu personālu, lai tās varētu piemērot šo regulu.

20. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, dalībvalstu kompetentās iestādes neiejaucas kredītvērtējumu būtībā.

⁴⁰ OV L 3, 7.1.2004., 28. lpp.

⁴¹ OV L 3, 7.1.2004., 30. lpp.

2. Lai pildītu savus pienākumus, kompetentajām iestādēm ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju izpildei. Kompetentās iestādes savas pilnvaras īsteno
 - a) tieši;
 - b) sadarbojoties ar citām iestādēm; vai
 - c) iesniedzot prasību kompetentajām tiesu iestādēm.
3. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir šādas pilnvaras:
 - a) piekļūt jebkādam dokumentam jebkādā formātā, kā arī saņemt vai kopēt šo dokumentu;
 - b) pieprasīt informāciju no jebkuras personas un, ja nepieciešams, uzaicināt uz tikšanos un iztaujāt personu, lai iegūtu informāciju;
 - c) veikt pārbaudes uz vietas, par to paziņojot vai nepaziņojot;
 - d) pieprasīt tālruņa vai datplūsmas dokumentācijas.

21. pants

Uzraudzības pasākumi

1. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var piemērot šādus pasākumus:
 - a) anulēt reģistrāciju saskaņā ar 17. pantu;
 - b) piemērot pagaidu aizliegumu izsniegt kredītvērtējumus, kas ir spēkā visā Kopienā;
 - c) piemērot tādu kredītvērtējumu izmantošanas pārtraukumu, kas ir spēkā visā Kopienā;
 - d) pieņemt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka kredītvērtējuma aģentūras turpina ievērot juridiskās prasības;
 - e) izsniegt publiskus paziņojumus, kad kredītvērtējuma aģentūra pārkāpj šajā regulā noteiktās saistības.
 - f) nodot jautājumus kompetentajās jurisdikcijās kriminālvajāšanai.
2. Kompetentās iestādes neizmanto 1. punktā un 22. pantā paredzētās pilnvaras, pirms nav nosūtījušas *CESR* pamatotu lēmuma projektu. *CESR* 15 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas pauž savu viedokli par lēmuma projektu.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro steidzamības gadījumos, jo īpaši tādā situācijā, kas apdraud finanšu tirgu pareizu darbību. Tādā gadījumā kompetentā iestāde nekavējoties informē *CESR* par pieņemto lēmumu.

22. pants

To kompetento iestāžu rīcība, kas nav mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde

Ja dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka reģistrēta kredītvērtējuma aģentūra, kas darbojas tās teritorijā, pārkāpj šajā regulā noteiktās saistības, tā informē mītnes dalībvalsts kompetento iestādi.

Ja pēc apspriešanās starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās rīkoties vai nespēj pieņemt efektīvus pasākumu vai ja, neskatoties uz mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemtajiem pasākumiem, šie pasākumi izrādās nepietiekami, lai aizsargātu attiecīgās dalībvalsts ieguldītāju intereses vai tirgu pareizu funkcionēšanu, šīs dalībvalsts kompetentā iestāde pēc tam, kad ir informējusi mītnes dalībvalsts kompetento iestādi, var pieņemt visus atbilstīgos pasākumus, izņemot 21. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktos minētos pasākumus. Pirms šādu pasākumu pieņemšanas apspriežas ar *CESR*.

III NODAĻA SADARBĪBA STARP KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM

23. pants

Pienākums sadarboties

Dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, kad tas ir nepieciešams šīs regulas mērķiem, arī gadījumos, kad izmeklēšanā esošā darbība nav neviena tāda noteikuma pārkāpums, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

24. pants

Sadarbība gadījumā, kad ir pieprasītas pārbaudes vai izmeklēšana uz vietas

1. Vienas dalībvalsts kompetentā iestāde var citas dalībvalsts kompetentajai iestādei pieprasīt palīdzību saistībā ar pārbaudēm vai izmeklēšanām uz vietas.

Kompetentā iestāde informē *CESR* par jebkādiem pirmajā daļā minētajiem pieprasījumiem. Pārrobežu pārbaudes vai izmeklēšanas gadījumā *CESR* var uzņemties pārbaudes vai izmeklēšanas koordinēšanu.

2. Ja kompetentā iestāde no citas dalībvalsts kompetentās iestādes saņem pieprasījumu veikt pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas, tā rīkojas šādi:
 - a) pati veic pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;
 - b) ļauj kompetentajai iestādei, kas iesniedza pieprasījumu, piedalīties pārbaudē vai izmeklēšanā uz vietas;
 - c) ļauj kompetentajai iestādei, kas iesniedza pieprasījumu, pašai veikt pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;

- d) ieceļ revidentus vai ekspertus, lai veiktu pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;
- (e) dala konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar uzraudzības darbībām, ar citām kompetentām iestādēm.

25. pants

Kompetento iestāžu sadarbība kredītvērtējuma aģentūru grupas gadījumā

1. Kredītvērtējuma aģentūru grupas gadījumā, kas minēts 14. panta 3. punktā, attiecīgo mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas, pirms pieņem pasākumus saskaņā ar šo regulu.
2. Regulas 14. panta 3. punktā minētais koordinators plāno un koordinē attiecīgo mītnes dalībvalstu kompetento iestāžu darbības.
3. Koordinators un attiecīgo mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes ievieš koordinēšanas pasākumus attiecībā uz šādiem jautājumiem:
 - a) informāciju, ar kuru jāveic apmaiņa starp kompetentajām iestādēm;
 - b) gadījumiem, kuros kompetentajām iestādēm savstarpēji jāapspriežas;
 - c) gadījumiem, kuros kompetentās iestādes uzraudzības uzdevumus deleģē saskaņā ar 24. pantu.

26. pants

Uzdevumu deleģēšana starp kompetentajām iestādēm

Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var deleģēt jebkuru no saviem uzdevumiem citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja šī iestāde tam piekrīt. Uzdevumu deleģēšanas nolūks nav ietekmēt ieceltās kompetentās iestādes atbildību.

27. pants

Starpniecība

1. *CESR* izveido starpniecības mehānismu, lai palīdzētu rast attiecīgo kompetento iestāžu viedokļu kopsaucēju.
2. Ja dalībvalstu kompetentās iestādes nevar vienoties par novērtējumu vai rīcību saskaņā ar šo regulu, kompetentās iestādes jautājumu iesniedz *CESR* starpniecībai. Kompetentās iestādes ņem vērā *CESR* atzinumu.

28. pants

Dienesta noslēpums

1. Pienākumu ievērot dienesta noslēpumus piemēro visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajā iestādē, vai jebkurai citai iestādei vai personai, kurai kompetentā iestāde ir deleģējusi uzdevumus, arī revidentiem un ekspertiem, ar ko kompetentā iestāde ir slēgusi līgumus. Informāciju, kam piemēro dienesta noslēpuma principu, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot gadījumus, kad šāda atklātība ir nepieciešama tiesvedībai.
2. Visu informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo regulu uzskata par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde paziņojuma sniegšanas laikā norāda, ka šādu informāciju drīkst atklāt, vai gadījumos, kad šāda atklātība ir nepieciešama tiesvedībai.

IV NODAĻA SADARBĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

29. pants

Vienošanās par informācijas apmaiņu

Kompetentās iestādes var slēgt sadarbības nolīgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm tikai tad, ja atklātajai informācijai piemēro dienesta noslēpuma nodrošinājumu, kas ir vismaz līdzvērtīgs 28. pantā noteiktajiem nodrošinājumiem. Šādas informācijas apmaiņas nolūkam jābūt šo kompetento iestāžu uzdevumu izpildei.

Attiecībā uz personas datu nodošanu trešām valstīm, dalībvalstis piemēro Direktīvu 95/46/EK.

30. pants

Informācijas atklāšana

Dalībvalsts kompetentā iestāde drīkst atklāt no citas dalībvalsts kompetentās iestādes vai trešo valstu kompetentajām iestādēm saņemto informāciju tikai tad, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ir saņēmusi skaidru vienošanos no kompetentās iestādes, kas sniegusi informāciju, un attiecīgos gadījumos, ja informāciju atklāj tikai tiem nolūkiem, kuriem šī kompetentā iestāde deva savu piekrišanu.

IV NODAĻA SANKCIJAS, KOMITEJAS PROCEDŪRA, ZIŅOJUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA Sankcijas, komitejas procedūra un ziņojumi

31. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, kas piemērojami šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un pieņem visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tos īsteno. Sankcijas attiecas vismaz uz profesionālās darbības lieliem pārkāpumiem un uzticamības pārbaužu neveikšanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām.

Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai ne vēlāk kā *[sešus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā]* un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādu turpmāku grozījumu, kas ietekmē šos noteikumus.

32. pants

Grozījumi pielikumos

Komisija var grozīt pielikumus, lai ņemtu vērā finanšu tirgu attīstību, jo īpaši saistībā ar jauniem finanšu instrumentiem un attiecībā uz uzraudzības prakses konvergenci.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

33. pants

Komisijas procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas vērtspapīru komiteja, ko izveidoja ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK⁴².
2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.–4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā lēmuma 8. panta noteikumus.

34. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā pēc *[trīs gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā]* Komisija veic novērtējumu attiecībā uz šīs regulas piemērošanu, ietverot novērtējumu par kredītvērtējumu uzticamību Kopienā un par kredītvērtējuma aģentūras saņemto atalgojumu no vērtējamās juridiskās personas (“izsniedzējs maksā” modelis), un Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomei iesniedz ziņojumu.

⁴² OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

II NODAĻA Pārejas un nobeiguma noteikumi

35. pants

Pārejas noteikums

Kreditvērtējuma aģentūras, kas darbojas Kopienā, ne vēlāk kā [šīs regulas spēkā stāšanās brīdī] pieņem nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu šīs regulas noteikumus, un iesniedz reģistrācijas pieteikumu ne vēlāk kā [sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās brīža].

Pirmajā daļā minētās kreditvērtējuma aģentūras pārtrauc izsniegt kreditvērtējumus, ja reģistrācija tiek atteikta.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro, sākot no [ievietot precīzu datumu; sešus mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

NEATKARĪBA UN IZVAIRĪŠANĀS NO INTEREŠU KONFLIKTIEM

A iedaļa

Struktūras prasības

1. Kredītvērtējuma aģentūrai būs administratīva vai uzraudzības valde, kas ir atbildīga par to, lai tiktu nodrošināti šādi aspekti:
 - a) kredītvērtēšanas procesa neatkarība;
 - b) ka interešu konflikti tiek pienācīgi noteikti, pārvaldīti un nodoti atklātībai;
 - c) kredītvērtējuma aģentūras atbilstība pārējām šīs regulas prasībām.
2. Kredītvērtējuma aģentūras struktūra ir tāda, lai tā nodrošinātu, ka uzņēmuma uzņēmējdarbības intereses nemazina kredītvērtēšanas procesa neatkarību un precizitāti.

Kredītvērtējuma aģentūras vecākajiem vadītājiem, kā noteikts Komisijas Direktīvas 2006/73/EK⁴³ 2. panta 9. punktā, ir laba reputācija, kā arī pietiekamas zināšanas un pieredze, un tie nodrošina pareizu un saprātīgu kredītvērtējuma aģentūra pārvaldību.

Kredītvērtējuma aģentūras administratīvajā vai uzraudzības valdē ir vismaz trīs biedri bez izpildpilnvarām, kuri ir neatkarīgi. Administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo biedru atalgojums nav saistīts ar kredītvērtējuma aģentūras uzņēmējdarbības rādītājiem un to organizē tā, lai nodrošinātu šo biedru sprieduma neatkarību. Par administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo biedru pilnvaru termiņu vienojas pirms tā sākuma, un tas ir fiksēts periods, kas nepārsniedz piecus gadus un ko nevar atjaunot. Administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgos biedrus atbrīvo no amata tikai profesionālās darbības pārkāpumu vai nepilnīgas pienākumu izpildes gadījumā.

Vairākumam administratīvās vai uzraudzības valdes biedru, tostarp visiem neatkarīgajiem biedriem, ir pietiekamas zināšanas finanšu pakalpojumu jomā. Vismaz vienam no neatkarīgajiem valdes biedriem jābūt ar padziļinātām zināšanām un pieredzi augstākajā līmenī par strukturētajiem kredītu un pārvēršanas vērtspapīros tirgiem.

Turklāt administratīvās vai uzraudzības valdes un tās neatkarīgo biedru vispārējā atbildība ir saistīta ar konkrēto pienākumu pārraudzīt kredītvērtēšanas politikas attīstību, kredītvērtējuma aģentūras iekšējās kvalitātes kontroles sistēmas efektivitāti saistībā ar kredītvērtēšanas procesu, lai nodrošinātu, ka nerodas interešu konflikti, kā arī atbilstības un pārvaldības procesus, ietverot šīs iedaļas 7. apakšpunktā minētās pārskatīšanas funkcijas efektivitāti. Valdei periodiski iesniedz neatkarīgo direktoru

⁴³ OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.

sniegtos atzinumus par šiem jautājumiem, un piekļuvi šiem atzinumiem nodrošina arī kompetentajai iestādei, kad tā to pieprasa.

3. Kredītvērtējuma aģentūra ievieš politiku un procedūras, kas nodrošina atbilstību šai regulai.
4. Kredītvērtējuma aģentūrai ir pareizas administratīvas un grāmatvedības procedūras, iekšējie kontroles mehānismi, efektīvas riska novērtēšanas procedūras, kā arī efektīvi kontroles pasākumi un aizsargpasākumi attiecībā uz informācijas apstrādes sistēmām.
5. Kredītvērtējuma aģentūra ievieš organizatoriskus un administratīvu pasākumus, lai noteiktu, novērstu un pārvaldītu B iedaļas 1. apakšpunktā minētos interešu konfliktus. Aģentūra veic uzskaiti par visiem būtiskiem apdraudējumiem savai un kredītvērtēšanas procesā iesaistīto darbinieku neatkarībai, kā arī par piemērotajiem aizsargpasākumiem, lai mazinātu šos apdraudējumus.
6. Kredītvērtējuma aģentūra izmanto piemērotas sistēmas, lai nodrošinātu savu kredītvērtēšanas darbību nepārtrauktību un regularitāti.
7. Kredītvērtējuma aģentūra ievieš pārskatīšanas funkciju, kas ir atbildīga par metodiku, modeļu un izmantotajās metodikās un modeļos izdarītu ievērojamu izmaiņu periodisku pārskatīšanu, kā arī par šo metodiku un modeļu piemērotību jaunu finanšu instrumentu vērtēšanai.

Šai pārskatīšanas funkcijai ir jābūt neatkarīgai no uzņēmējdarbības elementiem, kas ir atbildīgi par kredītvērtēšanas darbībām, un jāatskaitās šīs iedaļas 2. apakšpunktā minētajiem administratīvās vai uzraudzības valdes biedriem.
8. Kredītvērtējuma aģentūra pārbauda un novērtē savu sistēmu, iekšējo kontroles mehānismu un pasākumu piemērotību un efektivitāti, kuri ieviesti saskaņā ar šo regulu, un piemēro atbilstīgus pasākumus, lai risinātu jebkādas trūkumus.

B iedaļa

Darbības prasības

1. Kredītvērtējuma aģentūra nosaka un novērš vai attiecīgos gadījumos pārvalda un nodod atklātībai faktiskos vai potenciālos interešu konfliktus, kas var ietekmēt tās kredītvērtējumu noteikšanā iesaistīto analītiķu un to personu analīzes un spriedumus, kas apstiprina kredītvērtējumus.
2. Kredītvērtējuma aģentūra publisko vērtēto juridisko personu vai ar tām saistīto trešo pušu nosaukumus, no kurām tā saņem vairāk nekā 5 % no saviem gada ieņēmumiem.
3. Kredītvērtējuma aģentūra neizsniedz kredītvērtējumu vai anulē izsniegtu kredītvērtējumu šādos gadījumos:
 - a) kredītvērtējuma aģentūrai, kredītvērtējumu noteikšanā iesaistītajam analītiķim vai personai, kas apstiprina kredītvērtējumus, tieši vai netieši pieder vērtējamās juridiskās personas vai jebkuras saistītas trešās puses finanšu instrumenti vai ir

jebkādas citas tiesas vai netiesas īpašumtiesību intereses šajā juridiskajā personā vai trešā pusē;

- b) kredītvērtējums ir izsniegts attiecībā uz juridisko personu vai jebkuru saistītu trešo pusi, ko ar kredītvērtējuma aģentūru tieši vai netieši saista kontrole;
 - c) kredītvērtējuma noteikšanā iesaistītais analītiķis vai persona, kas apstiprina kredītvērtējumu, ir vērtējamās juridiskās personas vai jebkuras saistītas trešās puses administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūru biedrs.
4. Kredītvērtējuma aģentūra nesniedz konsultācijas vai padomdevējas pakalpojumus vērtējamai juridiskajai personai vai jebkurai iesaistītai trešai pusei saistība ar uzņēmuma vai juridisko struktūru, aktīviem, vērtējamās juridiskās personas vai jebkuras saistītas trešās puses saistībām vai darbībām.

Kredītvērtējuma aģentūra var sniegt pakalpojumus, kas nav kredītvērtējumu izsniegšana (turpmāk tekstā — papildu pakalpojumi). Kredītvērtējuma aģentūra nosaka, ko tā uzskata par papildu pakalpojumiem. Tā nodrošina, ka papildu pakalpojumu sniegšana nerada interešu konfliktus saistībā ar tās kredītvērtēšanas darbībām.

5. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka analītiķi neierosina ne oficiālus, ne arī neoficiālus priekšlikumus vai ieteikumus saistībā ar tādu strukturēto finanšu instrumentu izstrādi, par kuriem no kredītvērtējuma aģentūras sagaida kredītvērtējumu.
6. Kredītvērtējuma aģentūra izstrādā savus atskaites un saziņas kanālus tā, lai nodrošinātu analītiķu un to personu neatkarību, kas apstiprina kredītvērtējumus, attiecībā pret parējām kredītvērtējuma aģentūras daļām, kuras pārstāv kredītvērtējuma aģentūras komerciālās intereses.
7. Kredītvērtējuma aģentūra ved uzskaiti un grāmatvedības datus par visām savām darbībām, ietverot vienošanās starp kredītvērtējuma aģentūru un vērtējamo juridisko personu vai saistītu trešo pusi, kā arī visus būtiskus elementus dialogā ar juridisko personu vai ar to saistītajām trešām pusēm, tāpat kā datus saistībā ar 5., 6. un 7. pantā noteiktajiem pienākumiem.
8. Šīs iedaļas 7. apakšpunktā minētos reģistrus un grāmatvedības datus glabā reģistrētās kredītvērtējuma aģentūras telpās vismaz piecus gadus un pēc attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu pieprasījuma tiem nodrošina piekļuvi.

Ja kredītvērtējuma aģentūras reģistrāciju anulē, reģistrus saglabā vismaz trīs gadus.

9. Reģistri, kuros izklāstītas kredītvērtējuma aģentūras un vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistīto trešo pušu attiecīgās tiesības un pienākumi saskaņā ar vienošanos sniegt pakalpojumus, saglabā vismaz tik ilgi, kamēr ilgst attiecības ar vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītajām trešām pusēm.

C iedaļa

Darbiniekiem piemērojami noteikumi

1. Kredītvērtēšanas analītiķi un citas kredītvērtēšanas procesā tieši iesaistītas personas, kā arī personas, kas ir cieši saistītas ar iepriekš minētajām personām, kā uzskaitīts Komisijas Direktīvas 2004/72/EK⁴⁴ 1. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā, nepērk vai nepārdod vai neiesaistās nekādos darījumos saistībā ar emitēto, nodrošināto vai citādi jebkuras vērtējamās juridiskās personas atbalstīto finanšu instrumentu, kas nav īpašumu daļas dažādās kolektīvā ieguldījuma shēmās, analītiķa primārās analītiskās atbildības jomā.
2. Neviens darbinieks nepiedalās vai citādi neietekmē kādas konkrētas vērtējamās juridiskās personas kredītvērtējuma noteikšanā, ja šim darbiniekam vai jebkurai ar to cieši saistītai personai, kā uzskaitīts Komisijas Direktīvas 2004/72/EK 1. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā:
 - a) pieder vērtējamās juridiskās personas finanšu instrumenti, kas nav īpašumu daļas dažādās kolektīvā ieguldījuma shēmās;
 - b) pieder jebkuras juridiskās personas, kura ir saistīta ar vērtējamo juridisko personu, finanšu instrumenti, kas nav īpašumu daļas dažādās kolektīvā ieguldījuma shēmās un kuru īpašumtiesības var radīt interešu konfliktu vai var tikt vispārēji uzskatītas par aspektiem, kas rada interešu konfliktu;
 - c) nesen bijis nodarbināts vai iesaistīts citās uzņēmējdarbības attiecībās vai jebkurās citās attiecībās ar vērtējamo juridisko personu, kas var radīt interešu konfliktu vai var tikt vispārēji uzskatītas par aspektiem, kas rada interešu konfliktu.
3. Kredītvērtējuma aģentūras nodrošina, ka kredītvērtēšanas procesā tieši iesaistīti darbinieki
 - a) piemēro visus saprātīgos pasākumus, lai aizsargātu kredītvērtējuma aģentūras īpašumu un reģistrus tās rīcībā no krāpšanas, zādzības vai ļaunprātīgas izmantošanas;
 - b) neatklāj nekādu informāciju par kredītvērtējuma aģentūras kredītvērtējumiem vai iespējamiem nākotnes kredītvērtējumiem, izņemot vērtējamai juridiskajai pusei vai ar to saistītai trešai pusei;
 - c) neizpauž konfidenciālu informāciju, kas uzticēta kredītvērtējuma aģentūrai, nevienas juridiskas personas darbiniekiem, kuru ar to tieši vai netieši saista kontrole;
 - d) neizmanto vai neizpauž konfidenciālu informāciju, lai tirgotos ar finanšu instrumentiem vai lai veiktu jebkādas citas darbības, izņemot kredītvērtējuma aģentūras darbību veikšanai.

⁴⁴ OV L 162, 30.4.2004., 70. lpp.

4. Kredītvērtēšanas procesā tieši iesaistīts darbinieks nepieprasa vai nepieņem naudu, dāvanas vai pakalpojumus no personām, kam kredītvērtējuma aģentūra sniedz pakalpojumus.
5. Uzzinot, ka cits kredītvērtējuma aģentūras darbinieks ir iesaistīts vai bijis iesaistīts nelikumīgā darbībā, kredītvērtējuma aģentūras darbinieks nekavējoties ziņo par šīs regulas noteikumu ievērošanu atbildīgajai personai kredītvērtējuma aģentūrā.
6. Ja analītiķis beidz savas darba attiecības un pāriet strādāt pie vērtējamas juridiskās puses, kredītvērtējuma aģentūra pārskata šā analītiķa pēdējo 2 gadu darbu līdz viņa vai viņas aiziešanai attiecībā uz vērtējumiem, kuros šis analītiķis bija iesaistīts, vai finanšu uzņēmumu, ar ko analītiķis strādāja saistībā ar saviem pienākumiem kredītvērtējuma aģentūrā.
7. Darbiniekus, kas ir tieši iesaistīti kredītvērtēšanas procesā, neieceļ nekādos galvenajos vadītāju amatos vērtējamā juridiskajā personā vai ar to saistītā trešā pusē pirms nav pagājuši 6 mēneši kopš kredītvērtējuma izsniegšanas.

D iedaļa

Noteikumi par kredītvērtējumu prezentēšanu

I. Vispārējie pienākumi

1. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka kredītvērtējumā ir skaidri un pamanāmi uzrādīts tā galvenā analītiķa vārds un amats, kas bija pirmais atbildīgais par kredītvērtējuma sagatavošanu.
2. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka vismaz
 - a) ir norādīti visi būtiskie avoti, kas tika izmantoti, lai sagatavotu kredītvērtējumu, ietverot vērtējamo juridisko personu vai attiecīgos gadījumos ar to saistīto trešo pusi, kā arī norādot, vai kredītvērtējums ticis atklāts šai vērtējamai juridiskajai personai vai ar to saistītajai trešai pusei un grozīts pēc informācijas atklāšanas pirms kredītvērtējuma izplatīšanas;
 - b) ir skaidri norādīti galvenā metodika vai metodikas veids, ko izmantoja, lai noteiktu vērtējumu, atsaucoties uz tās visaptverošu aprakstu; ja vērtējums ir pamatots uz vairāk par vienu metodiku vai ja atsauce tikai uz galveno metodiku varētu novest pie tā, ka ieguldītāji neievēro citus svarīgus vērtējuma aspektus, ietverot jebkādu svarīgus pielāgojumus un novirzes, kredītvērtējuma aģentūra to kredītvērtējumā paskaidro un norāda, kā dažādas metodikas vai šie citi aspekti tikuši ņemti vērā kredītvērtējumā;
 - c) ir paskaidrota katras vērtēšanas kategorijas nozīme un saistību neizpildes vai atgūšanas definīcija, kā arī jebkāds piemērots riska brīdinājums, ietverot attiecīgo pieņēmumu jutīguma analīzi, kam pievieno vērtējumus, kas būtu spēkā visliktākajā iespējamajā gadījumā, un vērtējumu, kuri būtu spēkā vislabākajā iespējamajā gadījumā;
 - d) skaidri un pamanāmi ir norādīts datums, kurā kredītvērtējumu pirmo reizi izsniedza izplatīšanai un kad kredītvērtējumu pēdējo reizi atjaunoja.

3. Kredītvērtējuma aģentūra nodrošina, ka jebkurā kredītvērtējumā ir skaidri un pamanāmi norādītas jebkādas kredītvērtējuma pazīmes un ierobežojumi. Jo īpaši kredītvērtējuma aģentūra jebkurā kredītvērtējumā pamanāmi norāda, vai tā uzskata, ka pieejamās informācijas par vērtējamo juridisko personu kvalitāte ir pieņemama, un to, kādā mērā tā ir pārbaudījusi vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistītās trešās puses sniegto informāciju. Ja kredītvērtējums ir saistīts ar juridiskās personas vai finanšu instrumentu veidu, par kuri ir ierobežoti iepriekšējie dati, kredītvērtējuma aģentūra skaidri un pamanāmi norāda kredītvērtējuma ierobežojumus.

Gadījumos, kad uzticamu datu trūkums vai jauna veida strukturētu finanšu instrumentu sarežģītība vai pieejamās informācijas kvalitāte nav pietiekama vai rada nopietnas šaubas par to, vai kredītvērtējuma aģentūra var nodrošināt ticamu kredītvērtējumu, kredītvērtējuma aģentūra atturas no kredītvērtējuma izsniegšanas vai atceļ jau izsniegtu kredītvērtējumu.

4. Izziņojot kredītvērtējumu, kredītvērtējuma aģentūra savās preses relīzēs paskaidro vai paziņo kredītvērtējuma pamatā esošos galvenos elementus.

Ja 1., 2. un 3. apakšpunktā noteiktā informācija būtu neproporcionāla saistībā ar izplatītā kredītvērtējuma apjomu, ir pietiekami skaidri un pamanāmi pašā kredītvērtējumā atsaukties uz vietu, kur šādai informācijai var tieši un vienkārši var piekļūt, ietverot tiešu saiti uz šo informāciju attiecīgajā kredītvērtējuma aģentūras tīmekļa vietnē.

II. Papildu pienākumi saistībā ar strukturēto finanšu instrumentu kredītvērtējumiem

1. Ja kredītvērtējuma aģentūra vērtē strukturēto finanšu instrumentu, tā kredītvērtējumā nodrošina informāciju par zaudējumu un skaidras naudas plūsmas analīzi, ko tā ir veikusi.
2. Kredītvērtējuma aģentūra norāda, kāda līmeņa novērtējumu tā ir veikusi attiecībā uz uzticamības pārbaudēm, kas piemērotas strukturēto finanšu instrumentu pamatā esošo aktīvu līmenī. Kredītvērtējuma aģentūra atklāj, vai tā ir uzņēmusies jebkādu šādas uzticamības pārbaudes procesa novērtējumu, vai arī vai tā ir paļāvusies uz trešās puses novērtējumu, norādot, kā šāda novērtējuma rezultāti ietekmē kredītvērtējumu.

E iedaļa

Nodošana atklātībai

I. Parasta nodošana atklātībai

Kredītvērtējuma aģentūra parasti atklāj šādu informāciju:

1. faktiskos un potenciālos interešu konfliktus, kas minēti B iedaļas 1. apakšpunktā;
2. definīciju tam, ko kredītvērtējuma aģentūra uzskata vai neuzskata par papildu pakalpojumiem attiecībā pret savām pamata vērtēšanas darbībām;
3. kredītvērtējuma aģentūras politiku attiecībā uz kredītvērtējumu publicēšanu un citu saistītu saziņu;

4. vispārējās atalgojuma struktūras iezīmes;
5. metodikas, modeļus un galvenos vērtēšanas pieņēmumus, kā arī būtiskas izmaiņas;
6. jebkādas būtiskas izmaiņas savās praksēs, procedūrās un procesos.

II. Periodiska nodošana atklātībai

Kredītvērtējuma aģentūra periodiski atklāj šādu informāciju:

1. katrus sešus mēnešus — datus par iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku katrā kredītvērtēšanas kategorijā un par to, vai šo kredītvērtēšanas kategoriju saistību nepildīšanas statistika laika gaitā ir mainījusies;
2. reizi gadā – šādu informāciju:
 - a) 20 pēc ieņēmumiem lielāko kredītvērtējuma aģentūras klientu sarakstu;
 - b) to kredītvērtējuma aģentūras klientu sarakstu, kuru kredītvērtējuma aģentūras devums ieņēmumu izaugsmes koeficientā iepriekšējā finanšu gadā par 1,5 reizēm pārsniedza kredītvērtējuma aģentūras kopējo ieņēmumu izaugsmes koeficientu tajā pašā gadā; katru šādu klientu iekļauj sarakstā tikai tad, ja tajā gadā šis klients veidoja vairāk nekā 0,25 % no kopējiem kredītvērtējuma aģentūras ieņēmumiem visā pasaulē.

2. apakšpunkta pirmās daļas nolūkiem “klients” nozīmē uzņēmumu, tā filiāles un asociētos uzņēmumus, kuros uzņēmumam pieder vairāk nekā 20 % akciju, kā arī jebkuras citas juridiskas personas, ar kurām saistībā ir organizētas sarunas par parāda jautājuma struktūru klienta vārdā un kuras ir tieši vai netieši kredītvērtējuma aģentūrai samaksājušas maksu par šā parāda jautājuma kredītvērtējumu.

III. Pārredzamības ziņojums

Kredītvērtējuma aģentūra reizi gadā publicē šādu informāciju:

1. detalizētu informāciju par kredītvērtējuma aģentūras juridisko struktūru un īpašumtiesībām, ietverot informāciju par īpašumtiesībām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK⁴⁵ 9. un 10. panta nozīmē;
2. iekšējās kvalitātes kontroles sistēmas aprakstu;
3. statistiku par personāla nodrošināšanu jauniem kredītvērtējumiem, kredītvērtējumu pārskatīšanai, novērtējuma un pārvaldības metodikām vai modeļiem;
4. kredītvērtējumu uzskaites politikas aprakstu;
5. iekšējā gada neatkarības prasību ievērošanas pārskata rezultātus;
6. vadības un analītiķu rotācijas politikas aprakstu;

⁴⁵ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

7. finanšu informāciju par aģentūras ieņēmumiem, kas sadalīts maksās no kredītvērtējumiem un maksās par pakalpojumiem, kas nav kredītvērtēšanas pakalpojumi, pievienojot katras vienības visaptverošu aprakstu;
8. pārvaldības ziņojumu Padomes Direktīvas 78/660/EEK⁴⁶ 46.a panta 1. punkta nozīmē; šā ziņojuma nolūkiem kredītvērtējuma aģentūra sniedz minētās direktīvas 46.a panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto informāciju neatkarīgi no tā, vai šai aģentūrai piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/25/EK⁴⁷.

⁴⁶ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁴⁷ OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

II PIELIKUMS

Informācija, kas jāsniedz reģistrācijas pieteikumā

1. Kredītvērtējuma aģentūras pilns nosaukums un juridiskā adrese Kopienā.
2. Kontaktpersonas vārds un kontaktinformācija.
3. Juridiskais statuss.
4. Kredītvērtējumu klase, saistībā ar kuru kredītvērtējuma aģentūra iesniedz pieteikumu reģistrācijai.
5. Kredītvērtējumu izsniegšanai un uzturēšanai izmantoto metodiku un procedūru apraksts.
6. Politika un procedūras, lai noteiktu un pārvaldītu interešu konfliktus.
7. Informācija attiecībā uz darbiniekiem.
8. Atalgojumu struktūra.
9. Papildu pakalpojumi.
10. Darbību programma, ietverot norādes, kur ir paredzēts veikt galveno uzņēmējdarbību, un izklāstot plānotās uzņēmējdarbības veidu.